

EEDER

Edebi Eleştiri Dergisi

e-ISSN: 2602-4616

Mart 2022, Cilt 6, Sayı 1

Atıf/Citation: Karakaş, E. (2022). "Yunus Emre'ye Yazılmış Şiirler ve Şairlerin Yunus Emre Algıları Üzerine Bir Değerlendirme", *Edebi Eleştiri Dergisi*, 6(1), s. 78-107, DOI: 10.31465/eeder.1034682

Elmas KARAKAŞ*

Yunus Emre'ye Yazılmış Şiirler ve Şairlerin Yunus Emre Algıları Üzerine Bir Değerlendirme**

*The Poems Written For Yunus Emre And An Evaluation On The Poets'
Perceptions Of Yunus Emre*

ÖZ

Bu çalışmanın amacı Yunus Emre'ye yazılmış şiirleri tespit ederek şairlerin Yunus Emre algılarını ortaya koymaya çalışmaktır. Bunun için Yunus Emre'nin edebiyat dünyasına kazandırıldığı 1913 yılından itibaren Yunus Emre için yazılmış şiirler başta şair için hazırlanmış dergi özel sayıları olmak üzere antolojilerden ve çeşitli kaynaklardan taranarak bibliyografik bir liste hazırlanmış; bu liste esas alınarak bir tasnif denemesine gidilmiştir. İncelenen şiirlerde Yunus Emre'nin millî edebiyatın ve millî bilincin kaynağı olarak halk edebiyatı, tekke edebiyatı ve âşık edebiyatını beslediği, şairi hümanist dünya görüşü açısından değerlendiren birtakım şair ve yazarlarca sevgi, aşk, hak, adalet gibi evrensel temaları dile getiren bir şair olarak algılandığı ve Yunus Emre'nin dinî-tasavvufî yönüne odaklanan şiirlerin İslam akaidine bağlı bir Yunus Emre imgesi çizdikleri görülmüştür. Yunus Emre'nin esas portresinden yer yer uzaklaşan bu şiirler çoğu kez ideolojik yahut romantik karakterli bir yapı arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yunus Emre, Millî edebiyat, Hümanizm, İslâmî edebiyat

ABSTRACT

The aim of this study is to identify the poems dedicated to Yunus Emre and try to reveal the poet's perceptions of Yunus Emre. For this, a bibliographic list was prepared by scanning the poems written for Yunus Emre since 1913, when Yunus Emre was introduced to Turkish literature, from anthologies and various sources, especially the special issues of the periodicals prepared for the poet; based on this list, a classification attempt was made in the poems analyzed. Yunus Emre is seen as a poet who noctures folk literature, lodge literature and minstrel literature as the source of national literature and national consciousness and is seen as a poet who express universal themes such as love, right and justice by some poets and writers who evaluate the poet from a humanist worldview. It has been seen that the poems focusing on Yunus Emre's religious-mystical aspect evaluate him within the Islamic framework. These poems, which diverge from the main portrait of Yunus Emre, often seem ideological or romantic character.

Keywords: Yunus Emre, National literature, Humanism, Islamic literature

* Dr., Aksaray Üniversitesi, elmasferik@gmail.com, ORCID: 0000-0002-5184-3425

** Araştırma Makalesi, Geliş Tarihi: 09.12.2022 Kabul Tarihi: 14.02.2022 Yayın Tarihi: 24.03.2022

Giriş

Anadolu'nun Haçlı ve Moğol istilaları ile siyasi otoriteden yoksun olduğu çalkantılı bir dönemde sürekli değişen, kararında durmayan düzene karşı insanları değişmez ve ebedî olan metafizik alana davet eden Yunus Emre, söylemi ile tüm çağlara seslenen bir derviş hassasiyetini yansıttığı gibi, “şair” Yunus olarak da kendisinden sonra gelen şairlerin peşi sıra geleceği bir edebî yolu açmıştır. Tanpınar'ın “Yunus'un hanedanı kendisi ile başlar” (2016: 326) sözleri ile ifade ettiği bu durum şairin bu dönem Türk şiirine “kendi üzerine toplanma ve teksif kabiliyeti” (Şahin 2012) kazandırmasından ileri gelmektedir. Yunus Emre sadece Kaygusuz Abdal, Ümmi Sinan gibi tekke şairleri tarafından takip edilmekle kalmamış; modern dönemde de izleyicilerini bulmuştur. Yunus sadece şiir alanında takip edilmiş de değildir. Modern dönemde ondan bahseden roman, tiyatro metni gibi pek çok edebî ürün ve bunlar üzerine yapılmış geniş bir literatür karşımıza çıkmaktadır. Şairin bu geniş tesir sahasının dikkat çekici bir yönünü de Yunus Emre'ye yazılan şiirler oluşturmaktadır. Bu şiirler Yunus Emre'nin hayatından, dinî-tasavvufi yolundan, sanatından, öğretilerinden bahsederek şairi türlü cephelerden ele alan şiirler olduğu gibi bir kısmı da doğrudan doğruya Yunus Emre'ye ithaf edilerek yazılmıştır.

Çalışmanın amacı, Yunus Emre'ye yazılan bu şiirlerin tam bir listesini ortaya koymaya çalışmakla birlikte ana hatlarını büyük ölçüde Beşir Ayvazoğlu'nun *Yunus Ne Hoş Demişsin* isimli çalışmasından takip ettiğimiz Yunus Emre algılarını şiirlerde de izlemektir. Ele alınan şiirler sadece birinci sınıf şairler içerisinde değil geniş toplumsal tabakanın yansıması olan diğer şairlerin şiirlerinde de arandığı için Yunus'u anlatan bütün şiirler tespit edilmeye ve listelenmeye çalışılmıştır. Şiirlerin çoğunun isminde “Yunus Emre” kelimesi geçtiğinden ve mükerrer isimlere rastlanmış olmasından dolayı karışıklığı gidermek adına makalenin sonunda Yunus Emre'ye yazılmış şiirlerin künyelerini içeren alfabetik bir bibliyografya sunulmuştur.

1. Halk Edebiyatına Dönüş ve Millî Bilincin Kaynağı Olarak Yunus Emre

Önce 1913 yılında yazmış olduğu makale ile daha sonra da *Türk Edebiyatında İlk Mutasavvıflar* (1918) isimli eserinde şaire Hoca Ahmet Yesevi ile birlikte geniş yer ayıran Fuat Köprülü Yunus Emre'yi tekrar tarih sahnesine çıkaran isim olarak kabul edilmektedir. Yunus Emre'nin ortaya çıktığı çağ, Anadolu'da kuvvetli bir siyasi otoritenin olmadığı ve sosyal nizamın bozuk olduğu bir döneme denk gelmektedir. Bunun yanında 12. ve 13. yüzyıllarda Orta Asya'da ve diğer coğrafyalarda görülmeye başlayan tasavvufi cereyanlar çalkantılı bir dönemden geçmekte olan insanlar için bir çıkış kapısı aralamış; tekke ve zaviyeler sayesinde sufilik geniş halk kitleleri arasında kolayca yayılma imkânı bulmuştur. Yunus Emre de bu dönemde yetişmiş şairlerdendir. Ümmiliği noktasında Rıza Tevfik ve Abdülbaki Gölpınarlı'nın iki ucunu temsil ettiği görüşler ve tartışmalar bir kenara bırakılırsa, Yunus Emre'nin İslâm akaidine vâkıf, tasavvuf terbiyesi görmüş, bunun yanında Doğu efsanelerini bilen bir derviş olduğu genel kabul gören bir husustur. Bu açıdan “yaptığını bilen ve bunu bildiği, böyle istediği için yapan” (Tanpınar 2016: 136) Yunus Emre'yi Türk edebiyat tarihinde tesadüfi bir yere yerleştirmek mümkün gözükmemektedir.

Köprülü'nün Ahmet Yesevi'den sonra Türk edebiyatındaki en müessir tasavvufi şiirleri yazdığını belirttiği Yunus Emre aynı zamanda “millî zevkin pek az rastlanır temsilcilerinden”dir (2017: 396). “Yunus Emre'nin sanatı tamamıyla millî, yani tamamıyla Türk bir sanattır” (Köprülü 2017: 450). Bunun sebebi de İslâmî Neo Platoncu tesir ile onun şiirinin lisanında, biçiminde ve edasında tesirini gördüğümüz millî unsurdur. Köprülü'nün “tipik Türk dehâsı” olarak nitelendirdiği şair bu iki unsuru mezcederek kendi şahsına münhasır bir şiir dili vücuda getirmiştir. Dilindeki samimiyetle birlikte halkın anlayacağı sade bir Türkçe ile ve halkın nazım şekillerini kullanarak

yazdığı şiirleri eserlerinin asırları aşarak günümüze kadar gelmesini sağlamıştır. Onun yalnız halk üzerinde bir tesir bıraktığını düşünmemek gerekir. Kendi muasırlarından Âşık Paşa başta olmak üzere Kaygusuz Abdal, Eşrefoğlu gibi pek çok şairin şiirlerinde Yunus Emre'nin etkisi göze çarpar. Tekke edebiyatı içerisinde doğan şiiri âşık edebiyatında, saz şairleri arasında da etkisini gösterir.

Fuat Köprülü ile birlikte Yunus Emre'yi edebiyat camiasının nazarına sunan ve 10 Temmuz 1329 (1913) tarihli *Büyük Duygu* mecmuasının nüsha-i fevkaladesinde "Yunus Emre Hakkında Biraz Daha Tafsilat" başlığını taşıyan bir yazı neşreden Rıza Tevfik de Yunus Emre'yi Türklükle alakası olmayan Nev Eflatuncu ve hurufî bir şair olarak tanımlar. Ona göre, Yunus Emre'nin "milletinden ve lisanından başka Türklükle hiçbir alakası yoktur" (Rıza Tevfik 1329: 183). "Yunus Emre'yi Ziyaret" isimli makalesinde de Yunus Emre'den Türkmen kocası olarak bahsetmektedir (Rıza Tevfik 1330: 1). Ayrıca Bursa'yı ziyareti sırasında 20 Mayıs 1330 (1914) tarihinde "Yûnus Emre'ye Armağan" isimli şiiri yazmıştır (Uçman 2019: 24). Şiir *Serâb-ı Ömrüm* kitabı içerisinde yer almaktadır.

(...)
Boz bulanık bir çaydım
Aşk iline baş vurdum
Çalkalanıp safâ buldum
Süzülüp duru geldim

Yunus'un toprağına
Vardım yüzüm sürmeğe
Sildim gönül pasını
Yanuben aru geldim

(...)
Rıza Tevfik, Allah'tan
Ayrılma ol dergâhtan
Ben kurtuldum günahattan
Eğriydim, doğru geldim." (1949: 292-293).

Fuat Köprülü ve Rıza Tevfik'in yazdıkları ile birlikte Yunus Emre'nin Türk edebiyatı tarihinde millî edebiyatın temsilcisi olarak görülmesi, 20. yüzyılın başında hız kazanan milliyetçilik hareketi ve buna bağlı olarak gelişen milli edebiyatın teşekkülünde Yunus'un yeni bir kaynak heyecanı ile kucaklanmasına sebebiyet vermiştir. Fevziye Abdullah Tansel'in, "Millî Edebiyat Devri'nde Yunus Emre Hakkında Yazılan Şiirler" isimli makalesinde belirttiği gibi bu dönem şairleri halk edebiyatı ürünlerine yönelmişler; türkü, koşma, destan gibi türleri örnek alarak kendileri de eser verme gayretine düşmüşlerdir (1966: 114). Faruk Nafiz, Halide Nusret, Halit Fahri Ozansoy bu şairlerin başında gelmektedir. Ozansoy, "Dervişin Sözü" isimli şiirinde bu etkiyi taşıyor gibidir. Anadolu'yu yeni millî edebiyatın kaynağı ve millî uyanışın çıkış noktası olarak gören görüş şairin satırlarına şöyle yansır:

(...)
Senin bu sevgili Anadolunda
Bitmeyen dertlerden büyük mü derdin?"
İnledi: "Aşâmı tutmuyor elim
Bu yolu gülistan görmek isterim
Hepiniz benimle birlik olun da
Bu dikenli yola güller serpelim!..." (Ozansoy 1981: 145)

Anadolu ile sınırlı Türk milliyetçiliği hareketinin millî tarih ve millî kültüre ve aynı zamanda geçmişe yöneliminin (Andı 2012: 55) örneği olan bu ilk şiirler halk şiirinin formlarını kullanarak yazılmıştır. Şiirinde ölüm karşısında ürperti duyduğunu söyleyen Faruk Nafiz'in "Yunus'un Aşkı" isimli şiirinde de ilahileri ile dervişlerin dudaklarında yaşayan ve peşi sıra gidenlerin onun gibi Hakk'a ulaşmayı dilediği Yunus'un İlahî aşkı konu edilir:

"Kalbini gösterirdin birini sorsalardı
Kendisi yoksa bile yârinin aşkı vardı
Senin gözünde, Yunus, her yol Hakk'a çıkardı
Titriyorken biz bu gün "Sonumuz toprak! diye" (Çamlıbel 1966: 115)

İlk dönem şiirlerinde mistik-tasavvufî yönünden çok bir halk edebiyatı şairi olarak karşılık bulan Yunus Emre, millî edebiyatın devletin ideolojisine paralel bir çizgide gelişimi ile daha geniş çerçevede değerlendirilmeye başlamış gözükmektedir. Yunus Emre'nin Türklüğü, halkın konuştuğu arı Türkçe ile söyleyişi, tekke ve âşık edebiyatının, daha geniş manada halk edebiyatının en seçkin örneklerini vermiş olması, velayeti, Alevi-Bektaşî kültür ile ilişkisi, menkıbeleri, her zaman Hakk'ı arayıp haktan ve doğrudan yana tavır takınması gibi pek çok yönü bu geniş algının neticesidir. Ancak yine de millî edebiyat döneminde genel hatları oluşan bu portrenin Yunus Emre'nin ilk radikal yorumu olarak görebileceğimiz Sabahattin Eyüboğlu ile kırıldığı ve yeni bir Yunus Emre anlayışının yerleştiğini söylemek toptancı ve yanlış bir bakış açısı olacaktır. Şiir örneklerinden de görebileceğimiz üzere, Yunus Emre algılarının belirli dönemlerde ortaya çıkıp Yunus Emre'ye yazılan şiirleri şekillendirmesinden ve bir sonraki görüş ile ortadan kalkmasından çok; şairlerin bireysel duyularla bir Yunus Emre imgesi yaratması söz konusudur. Bu açıdan dönemsel algıların günümüze kadar ulaşan geniş bir zaman diliminde etkili olduğunu söylemek mümkündür.

Bu başlık altında değerlendirmeye çalışacağımız şiirlerde dikkatimizi çeken özelliklerden ilki Yunus Emre'nin Türklüğüne yapılan vurgudur. Niyazi Gençosmanoğlu "Yunmuş Yunus" şiirinde bunu şöyle dile getirir: "Türk Yunus, Derviş Yunus/ Dileğe ermiş Yunus/ Kendi de dermiş Yunus/ Yunus kanmış demektir" (1972: 44). Kimi şairlerce de Türkün iman sembolüdür: "Bu büyük vecd içinde itaat var her emre/ Seni yalnız türk değil, tanıyor bütün cihan/ Türkün iman sembolü ey aziz Yunus Emre!" (Önal 1966: 97).

Yunus Emre'nin Türklük ve Türkçe ile ilişkisinin en yoğun yansıması âşıkların yazmış olduğu şiirlerde karşımıza çıkmaktadır. Yunus Emre'yi öz Türkçe yazar Türk'ün yüce dervişi olarak tasvir eden Karslı Âşık Bürhanî (1981: 75), onu Türkçe dersini tam almış bir Türkmen dervişi olarak gören Âşık Sefil Selimî (1981: 173), onu Türkmen soyundan gelen bir deha olarak tasvir eden Âşık Gülhanî (1981: 93), "Yunus Gibi" şiirinde onu "Türkçenin arısı" olarak imgeleyen Develili Âşık Ali Çatak (1981: 65-66) ve Âşık Mevlüt İhsanî (1981: 103), Yunus'un Türkçeyi öğrettiğini söyleyen Âşık Şeref Taşhova'nın şiirleri (1981: 187) buna örnek olarak verilebilir. Bununla birlikte Yunus'un Türkçe söyleyişi diğer şiirlerde de karşılık bulmuş gözükmektedir. Ayhan İnal "Koca Yunus" şiirinde "Türkçe Türkçe, burcu burcu/ Söyler Koca Yunus söyler" (1981: 109) diyerek aynı zamanda onu bir Bektaşî kocası olarak görürken; Türkçe saf şiirin izini sürerken Yunus'un peşine düştüğünü söyleyen Seyfi Şirin sanatı ile toprağı vatan yapan cemre olarak gördüğü Yunus Emre'yi kardan ak, ana sütünden temiz Türkçe mısralar yazar bir şair olarak tanıdığını söyler (1990: 46).

Yunus Emre'nin Türk şairleri için olduğu kadar Azerbaycan şairleri için de önemli bir figür olarak kabul edildiği görülmektedir. Türkiye'de yayımlanan dergilerden tespit edebildiğimiz kadarıyla

Azerbaycanlı şairler de Yunus Emre ile ilgilenmiştir. Memmed Aslan “Yaşayan Yunis İmre” başlıklı şiirinde “Selam olsun, goca Yunis/ Selam Şerg’in söz çeşmesi/ Yüz illerin o üzinden/ Türk’ün aşib gelen sesi” (1987: 51) mısraları ile Yunus’u Doğunun söz çeşmesi olarak imgelemektedir. Onun diğer Türk topluluklarındaki aksi elbette ki bu çalışmadan ayrı ve daha geniş bir araştırmanın konusu olacaktır. Ancak ilk elden Azerbaycanlı şairler üzerinden karşımıza çıkan bu şiirleri Yunus Emre’nin Azerbaycan’da bulunan makamı dolayısıyla bu coğrafya hafızasında diri olmasına bağlamak mümkündür. Bahtiyar Vahapzade de “Yunis İmre” (1991: 328) şiiriyle bu sorunun cevabını aramakta; bir yerde ölüp bin yerde dirilen Yunus Emre’yi Türk’ün kopuzundan kopmuş bir ses olarak görmektedir.

Yunus Emre’nin şiiri aynı zamanda Türk kültürünün ve bu birikimin görüldüğü mazinin bir sergisidir. Tanpınar bu durumu “Ne zaman Orhan Gazi’nin çehresine biraz eğilsem, orada Yunus Divanı’ndan aksetmiş çizgiler görürüm ve bütün o fütühatların arkasında bu ruh kasırgası ile Türkçede doğan yapıcı değerler dünyasını selâmlarım” (2016: 328) sözleri ile ifade etmektedir. Ziyaeddin Fahri Fındıkoğlu’nun Yunus Emre’nin Erzurum’da bulunan makamını ziyaretinin ardından kaleme aldığı şiirde de görüldüğü gibi o, Türk’ün mazisinde onu aydınlatan bir yıldızdır.

“Şulesiz tarihimin ufkunda yıldız: Yunus!
Ey kararmış mazinin fecrinden bir iz: Yunus!

Rüzgârı tarihten sesler getiren
Yemyeşil bir köye nihayet vardım.
Bir ânda mazinin ufkuna eren
Ruhumu Yunus’un sesine sardım” (Fındıkoğlu 1966: 55).

Ancak onun etkisini sadece bulunduğu çağda aramamak gerekir. Mesud Akça’nın “Emre Demek Âşık Demek Yunus Demek Aşk Demek” şiirinde çağlar aşan Yunus’u şöyle tasvir eder:

“Geceleri gümbür gümbürdür yüreğim,
Çağlar ötesinden gelir pir Yunus.
Kıl üstünde sevgi şalını örenlere
Kaşla göz arasında cin atına binenlere,
Kefeni teneşiri unutup köşeyi dönenlere,
Yedi kat gökler ötesinde tek göz,
Yedi kat gökler ötesinde yağmur olur Pir Yunus
Bir kent değil bin renkli evren
Bir çift güvercin gibi uçar Selimiye’den
Akar dostluğun öz suyu...
Dişi karnında, taşı elinde olanların düşlerinden
Beyaz bir at üstünde geçer Yunus.” (Mesud Akça 1988: 205)

Şiirle geçmiş ile irtibat kurma ve bu irtibatın köklenme ihtiyacı ile ilgisine dair pek çok şiir örnek olarak gösterilebilir. Şiirlerde gördüğümüz bu ilişki, Yunus Emre’yi köklenilen mazide önemli bir fenomen olarak karşımıza çıkarmaktadır. Hatta bu teması halk şiirinde uğranılması gereken zorunlu bir durak yahut aşılması/hesaplaşılması gereken önemli bir eşik olarak görmek de mümkündür. Bibliyografyada yer tutan ve neredeyse tamamı halk şiiri çerçevesinde değerlendirebileceğimiz şairlerin/şiirlerin Yunus Emre imajları da bunu göstermektedir.

Yunus Emre’nin zamanımıza kadar gelebilmesini tekke ve zaviyeler çevresinde gelişen tekke edebiyatında doğmuş, bu edebiyatın mahsulü olan nefes, şathiye, devriye gibi türler ve ezgi ile söylenen ilahiler ile halkın gönlünde de yer etmiş bir şiir vücuda getirebilmesi ile gerekçelendiren

Rıza Tevfik, şairin âşık edebiyatına tesirini de aynı sebebe bağlar. Aynı tesir günümüze de aksetmiş görünmektedir. Şairden bahseden şiiirlerin önemli bir kısmını da âşıkların yazmış olduğu şiiirler oluşturmaktadır. Araştırmamızda 62 âşığın 94 şiiiri tespit edilmiştir. Bahsi geçen şiiirlerin bir kısmı Yunus Emre'nin kırk yıl Taptuk Emre'nin dergâhına odun taşınması ve döneminin diğer manevi önderleri ile ilişkisi gibi menkıbelerden rivayetle günümüze kadar gelen anlatıları yine şiiir diliyle hikâyeleştirmektedir. İranlı Âşık İsmail Azerî bu bağı "Tapduk Dede'nin elinden/ Hacı Bektaş'ın yolundan/ Mevlânâ'nın da dilinden/ Her sözün sevgiden yana" (2012: 149) şeklinde kurarken, Âşık Eminî "Sevgi Bahçesinin Gülüdür Yunus" şiiiri ile bağı genişletmekte, Yunus Emre'yi Hz. Muhammed'in, Hz. Ali'nin yoluna bağlamaktadır:

"Muhammed Mustafa beli yolunda,
Aslı imam nesli Ali Yolunda
Hünkâr Hacı Bektaş Veli Yolunda
Dergâhların yollarında Yunus var" (Âşık Eminî 2012: 163).

Bu şiiirlerde Yunus Emre âşıklık geleneğinin temsilcilerinden, hatta "pîr"lerindedir. Darendeli Fedâî onu menziline erişmiş, makamı âlâ bir gönül eri olarak tanımlamakta; mağripten maşrıka her dilde tesiri olan bir şair olarak anmaktadır.

"Arifler vasfını tavsif edemez
Gönüller sultanı Yunus Emre'nin
Tarih aciz kalır maarif yazamaz
Mevlâ'dan irfanı Yunus Emre'nin
Âşıklar Hünkârı derviş'i azam
Dayanmaz ilminin gücüne mizan
Yön vermiş kalplere aşk ile nizam
Yıkılmaz divanı Yunus Emre'nin
(...)" (Darendeli Fedâî 1981b: 15).

Karslı Âşık Rüstem Alyansoğlu, "Yunus Emre" şiiirinde şairi âşıklık yolunda geçilmesi gereken önemli bir durak olarak nitelemektedir: "Gelip geçen âşıkların/ Yolu Yunus Emre'yimiş/ Hak yoluna mâşukların/ Kolu Yunus Emre'yimiş" (1981: 32). Aksaraylı Âşık Molla (Mehmet Akça) ise Yunus'u erenler meclisine girmiş bir pîr olarak tanımlamaktadır: "Erenler tahtına eren/ Aşk odu ile bağrını delen/ Âşık diye ismimi veren/ Pirim Yunus Emre geldi" (1981: 28). Şiiirlerin bir diğer ayırıcı yönü Yunus'a atfedilen sıfatlardır. "Koca Yunus" (Âşık Rehberî 2012: 169), "Âşık Yunus, Derviş Yunus, Pîr Yunus"un (Âşık Şeref Taşlıova 2012: 157) ifadeleri şairin âşık edebiyatındaki tesirinin göstergeleridir.

Yunus Emre'nin yaratılanları din, mezhep, ırk ayırmaksızın Yaratan'ın bir aksi olarak okuması ve O'nun hürmetine sevmesi, canlı cansız her nesneye sevgi nazarı ile bakması, Allah aşkı ile benliğini yitirmesi ve adanmışlığı, şiiirlerini Türkçe söyleyişi, ezilenlere karşı haksızlığa uğrayanların tarafını tutması ve İslâm akaidine bağlılığına dair diğer konular da âşık edebiyatı çerçevesinde işlenmiştir.

2. Hümanist Yunus

Yunus Emre'nin Müslüman Türk sufisi imajı sonradan "Toprak" soyadını alacak ve Yunus Emre'nin divanını neşre edecek olan Burhan Ümit ile birlikte yeniden yorumlanmıştır. İsviçre'de tedavi gördüğü sırada Yunus Emre ile meşgul olmaya başlayan ve Yunus Emre'nin şiiiri ile kendi ruhu arasında bir ortaklık bulan Burhan Ümit, İstanbul'a dönünce "Yunus Emre: Ölümünden Hayat

Doğar¹ başlıklı bir makale neşretmiştir (Ayvazoğlu 2016: 44). Yazar, “Onu hücrelerinde yapılmış ve ölümü düşünen bir delikanlı olarak tasavvur ediyorum. Dünyada hiç kimsenin olamayacağı kadar yalnız ve kimsesiz...” (2016: 229) cümleleri ile başlayan makalesinde Yunus’u Tolstoy’un son zamanlarındaki buhranlarına benzer metafizik bir buhran içerisinde ve yalnız olarak tasvir etmiştir. Bu bakımdan Yunus Emre’nin şiirlerinde bahsettiği sıkıntıları daha dünyevi bir yerden okuyan Burhan Ümit’in tasavvurunun seküler bir kimliğe sahip olduğu söylenebilir.

Sonrasında divanına girecek olan ikinci makalesinde ise kendisine doğduğundan beri kimsenin seslenmediği şekilde samimi ve içten bir şekilde seslenen Yunus Emre ile Batı edebiyatı klasikleri arasında bağ kurmuştur. Burhan Ümit’e göre Yunus Emre Türk ortaçağında parlayan bir yıldızdır. Onun divanı da bizim *Divina Commedia*’mızdır (2006: 19).

Yunus Emre’ye Selam adını taşıyan kitabı ile 1966 yılı Türkiye’nden halkı seven ve onun sevgilisi olmuş, Anadolu’dan dünyaya seslenen, halk dilinden konuşmuş, yüreğini ezenlere karşı ezilenlerin tarafına koymuş, sevgiyi yüceltmiş, insanları güzelliklere çağırılmış; kendisini, çevresini, çağını, dinini aşmış Türkmen kocası Yunus Emre’yi selamlayan Sabahattin Eyüboğlu, şair ile hümanizm arasında bağ kuranlardandır (1966: 5-6). Yunus ve hümanizm arasında kurduğu ilişkiyi kitap boyunca detaylı bir şekilde tartışan Eyüboğlu’na göre şairin başarısı Shakespeare, Cervantes, Dante gibi halk dili ile yazmasından ileri gelmektedir. Çokça vurgulanan dinî yönü de su götürmez bir gerçek olarak karşımıza çıkar; ancak buradaki dini softa ve yobazların din algısı ile karıştırmamak gerekir. Yunus’un dindarlığı “softaların cennetine, sırat köprüsüne değil, insanlığa, insan yüreğine, doğruluğa ve fakir fukaranın mutluluğuna çevriktir” (1966: 24). Hâl böyleyken biz de "kendi çağımızın, yep yeni inançların insanı olarak, geçmişi değil geleceği özleyerek, Yunus'un inandıklarına inanmayarak da sevip sayabiliriz onu" (1966: 10-11).

Yunus Emre’nin dinî kimliği sonraki sayfalarda da tartışma konusu olmuştur. Şairin hiçbir dinin adamı olmadığını, hatta bir adamı bile olmadığını savunan Eyüboğlu’na göre Yunus cami ve kiliselerin ötesinde tek dogması ve kuralı sevgi olan bir inancın mensubudur. Şiirinde İslâm inancına ait gibi görünen kavramlar da aynı tutumun bir yansıması olarak okunmalıdır. “Dost”, insanın derinden bağlandığı varlığı ifade ederken, “derviş” belli kuralları ve kitabı olmayan ahlaki bir disiplini işaret etmektedir (Eyüboğlu 1966).

Yunus’u daha evrensel bir çizgiye oturtma gayesi ile Talât Sait Halman gibi yazarların da dile getirdiği bu görüş Akbank Yunus Emre Semineri’nde de savunulmuştur. Hümanizmanın köklerini Antikite’de bulan Talât Sait Halman semavi dinlerin hümanizmanın temel kavramlarını getirdiğini fakat daha sonra gelen bağınaz ve yobaz yorumcuları tarafından bu kavramların çiğnendiğini söyler. Halman, “önce Rönesans hümanizmasını, sonra da Batı’da 18’inci yüzyıldan beri gelişen modern hümanizmayı müjdelemiş, hattâ onların hâlâ erişemediği bir düşünce olgunluğuna ve şiirli söyleyiş gücüne ulaşmış” Yunus Emre’yi Doğu ve Batı hümanizmasının sentezini yapan bir şair olarak kabul eder (1970: 5). Daha sonra reaksiyon olarak ortaya çıkan pek çok çalışma ise burada dile getirilen düşünceleri Yunus Emre’nin eserinden ve ona akseden düşünce dünyasından uzak birer fantezi olarak kabul edecektir.

“(…)

Ballar balı gözlerde yanan ferdi Yunus

Yalnız sevisiz yürekten ürkerdi Yunus

¹ Makale *Yeni Türk Mecmuası* dergisinin 2. sayısında (Teşrinisani 1932, s. 120-128) yayımlanmıştır. Burhan Toprak’ın hazırlamış olduğu *Yunus Emre Divanı*’na girmeyen bu makalenin tam metnine Beşir Ayvazoğlu’nun kitabından ulaşılmıştır (Ayvazoğlu 2016: 229-240).

Bir insana ermektir ölümsüzlüğümüz
Sevmekle sevilme tanrım hep derdi Yunus

Ömrünce yobaz kine göğüs gerdi Yunus
İnsan için aşk için savaş verdi Yunus
Kırmıştı yürek gücüyle çıplak kılıcı
En kutlu barışlarda muzafferdi Yunus

İnsandaki kutsallığa ilk erdi Yunus
Aşkın yeniden doğduğu mahşerdi Yunus
Bir tâze güneş sundu karanlık dağına
Yüzyıllara öz tanrıyı gösterdi Yunus” (Halman 2012: 64).

Yunus Emre’yi dinî kimliğinden soyutlayarak ve şiirinde görülen kavramları yeniden yorumlayarak üretilen hümanist Yunus Emre kimliğinin çarpıcı bir portresi de Behçet Kemal Çağlar’dan gelmiştir. Çağlar, Yunus Emre’nin Erzurum Tuzcu Köyü’nde bulunan makamını ziyaret ederek yazdığı “Yunus Emre’ye Aynı Sesleniş” başlıklı şiiri Cumhuriyetin 26. yılına adamıştır. Atatürk’e bağlılığını ve Türk aydınları ile halk arasındaki uçurumu haykırmak üzere kaleme aldığını söylediği şiirde Yunus’tan Taptuk Emre’nin kendisine bahsettiği sırrı sormakta; bu sırra vâkıf olarak halka “pîr” olmak istemektedir. Ona göre Yunus’un şiirindeki “mürşit” halktır ve halk, dervişlerin doldurduğu türden bir çileyi değil, savaşarak ve elindeki tüm varlığını harcayarak çektikleri başka türlü bir çileyi çekerek mürşit olmuştur.

“(…)
Gizleme benden, sana Tapduk’un verdiğini.
Gözlerim dolu dolu, göz çevrem halka halka,
Yeter sürünmeyeyim pîr olayım şu Halk’a;
Bir ses ver, başım hazır, seslenirsen “Ver” diye!
Galat-ı hilkat olduk bizler “münevver” diye!
(…)
Erdi her mertebeye bu yurt, işte Erzurum!
Kim demiş “Çile çeken beş on dervîştir”, Yunus?
Bu millet baştanbaşa geçmiş, ermiştir, Yunus!” (Ayvazoğlu 2016: 93).

“Yunus’la Beraber” isimli şiirinde de aynı yönelimi görmek mümkündür. “Yunus coşar Hak’ka söyler/ Çağlar coşar halka söyler/ Bana seni gerek seni” (1981: 60) mısralarıyla kendi yolunun ve arzusunun Yunus’tan farklılığını ortaya koyar. “Yunus Emre Karaman’da” şiirinde ise Türkçeye cemre gibi düşen Türk’ün eşsiz şairi Yunus Emre anlatılır. Behçet Kemal Çağlar’ın bu şiirlerinde şair İslâmî kimliğinden uzak Türkçü bir halk mistiği olarak karşımıza çıkmaktadır.

3. Kendisine Çift Sofra İnen Şair

Yunus Emre’nin daha çok İslâmî ve tasavvufî yönüne odaklanan bu görüşler Yunus Emre’yi hümanist olarak değerlendiren görüşlere tepki olarak ve özellikle 1971 yılından itibaren yoğunlaşmış gözükmektedir. Yunus Emre’nin bu cephesini 1965 yılında yazmış olduğu *Yunus Emre* isimli çalışması ile sistemleştiren Sezai Karakoç, Yunus Emre’yi “Anadolu-İslâm hareketini, dünya karşısına çıkarma ödeviyle yüklenmiş Asya kökenli müslüman türklerin bir şairi” (2013: 19-20) olarak görür. Ona göre Yunus Emre hiçbir ekole bağlı değildir. Ancak bu onun sanatsal yönünün eksik olduğu anlamına gelmez. Şair, “Kuran ve hadislerin ışıklarından örülen İslâm mesaj ve kültürünü, türkçede bir baştan sona bağlantı halinde işlemiş ve bu kültürü türk ruhuna geçirmiş, böylece çağının gereği şairlik ödevini yerine getirmiştir” (2013: 54).

Menkıbede de anlatılageldiği gibi o, kendisine gökten çift sofraya inen bir ermiştir². Bahsi geçen çift sofraya, din ve sanattır.

Yunus Emre üzerine geniş bir araştırma ve inceleme literatürü ortaya koyan Mustafa Tatçı'ya göre de Yunus'un ilk ve en önemli hususiyeti mutasavvıf bir şair olmasıdır. Bundan sonra Türk ve millidir. Onun dünyasını "Allah aşkı, tevhid düşüncesi, ahlâk ve gelenek" oluşturur. Bu açıdan onu panteist, mistik yahut hümanist olarak görmek mümkün değildir. Çünkü Yunus'un şiirinde karşılık bulan insan Kuran ve sünnet ile şekillenen ve özünde aşk cevherini barındıran insandır. Bu idealize insanın gayesi Allah'tır, Allah aşkıdır. Öte yandan toplumdan kopuk bir Yunus Emre'den de söz etmek mümkün değildir (Tatçı 2008: 99-108). Yunus Emre'nin şiirini Türk dilinin ve kültürünün taşıyıcısı olarak gören ve hakkında çok sayıda makale kaleme alan Mehmet Kaplan'a göre de Yunus Emre'yi dinî kimliğinden soyutlayarak İslâmiyetsiz ve tasavvufsuz bir şair olarak değerlendirmek mümkün değildir (1954: 347).

Yunus Emre'nin bu yönüne eğilen şiirlerle Cumhuriyetin erken vakitlerinden itibaren karşılaşmak mümkündür. Necip Fazıl Kısakürek 1929'da düzenlenen "Yunus Emre Günü"³ vesilesiyle okuduğu "Yunus Emre'ye" isimli şiirinde hakikat yolunu tutan şairden medet umar: "Rüzgâra bir koku ver ki hırkandan/ Geleyim izine doğru arkandan/ Bırakmam, tutmuşum artık yakandan/ Medet, ey şairim, Yunus'um medet!" (1972: 6). İkinci şiirine nispetle daha mistik karakterli olan bu şiirin ardından Necip Fazıl'ın 1972'de yayımlanan ikinci şiirinde şairin "dergâhın içinden" (Andı 2012: 56) bir şair olarak Yunus Emre'yi selamladığı görülür. "Bizim Yunus" ismini taşıyan bu şiirde Yunus Emre "Okunu kör nefsin kılıçla ezmiş", "Ölüm dedikleri perdeyi delmiş", "Toprakta devrilmiş, göğe çömelmiş", "Sayıları silmiş, BİR'e yönelmiş" (Kısakürek 1981: 122) bir derviş olarak karşımıza çıkmaktadır.

Bu başlık altında incelemeye çalışacağımız, en geniş manada Allah'ı arama ve Allah aşkı motifi ile karşımıza çıkan Yunus Emre'nin İslâmi-tasavvufî yönü aynı zamanda en çok işlenen yönü olmuştur. Arif Nihat Asya'nın aşağıdaki şiiri bunun örneklerindedir:

"Akıt nûr hâlinde ni'metleri
İçir "Hak!" diyen kalbe himmetleri
Elinden, dilinden kerâmetleri
Celi Yûnus'um!

Dilin vahye, ilhâma uygun beyân...
Yakından uzaktan duyar duymayan...
Ki şi'rinde -yer yer- Muhammed ayân
Ve -yer yer- Alî, Yûnus'um!" (Asya 1972: 11)

Yunus Emre şiirlerinin toplum hafızasına kazınmasında ve yüzyıllardır büyük bir coşku ile aktarılmasında Türk kültür yapısının rolü olduğu yadsınamaz bir gerçektir. Pek çok yazar ve şairin Yunus ile ilk tanışıklıkları da çocukluğun erken evrelerinde bu kültür çevrelerinde gelişmiştir.

² Sezai Karakoç burada Yunus Emre ile ilgili aktarılan bir menkıbeye işaret eder. Menkıbeye göre şeyhinden ayrılıp gurbete doğru yola düşen Yunus Emre yolda üç kişi ile karşılaşır ve arkadaş olur. Arkadaşları akşam yemeğinde bir ermişin hatrına Allah'tan sofraya ister; her birine birer sofraya iner. Ermişin kim olduğunu bilmeyen Yunus ise, adına sofraya indirilen ermişin hatrına Allah'tan bir sofraya diler. Yunus Emre'ye iki sofraya iner. Ermişin kendisi olduğunu anlar (Karakoç 2013: 33-34). Metindeki özel kelimelerde görülen küçük harf kullanımı Sezai Karakoç'a aittir.

³ Türk Halkbilgisi Derneği tarafından 15 Nisan 1929 günü Ankara'da düzenlenen anma programı (Ayvazoğlu 2016: 34-35).

Mehmet Kaplan'ın "Mukaddes Uçurum" başlıklı makalesinde kendi anılarından hareketle anlattığı Yunus Emre tesiri de bunun göstergelerindedir. Özellikle nesir yazılarında karşımıza çıkan bu etkilenme biçimi Coşkun Ertepinar'ın, Mesud Akça'nın, M. Aziz Bolel'in, Emin Ülgener'in şiirlerinde de bir çocukluk anısı olarak şiir diline yansımıştır.

Âşık Gülhanî'nin "Vardır Vallahi" şiirinde ve geniş ölçüde âşık şiirinde Yunus'un Allah'a ulaşma yolunda model olarak algılandığı görülür. Bu durumu "Hakk'a vasıldım diyen âşıklar/ Önümüzde, Yunus vardır vallahi/ Kudret lokmasıyla, doyan âşıklar./ Nanımızda, Yunus vardır vallahi" (Âşık Gülhanî 1991: 142) dizeleriyle ifade eden âşığa göre bu yolun adabı Yunus Emre'den öğrenilmelidir. Bazı şairler için de bu yolun şeyhi Yunus, müritleri de şairlerdir.

"Şeyhim gibi biçareyim
Ben mecnunum avareyim
Huzuru aşka düşmüşüm
Yunus durur Şeyhim benim.
Yanık yüreğim dağlarım
Yunus durur Şeyhim benim." (Mengüşoğlu 1966: 61)

Son olarak vereceğimiz örnek ise Ahmet Kabaklı'ya aittir. Kabaklı Yunus yolunu tutanların ahireti kazanacaklarını şöyle ifade eder:

"Şol kâinat secd'eyleyü
Can, Çalab'a verilende
Bu mesel içre hâlimiz
Bir yüceden görülende...
Denir erenler katında
Açar gülleri Yunus'un" (Kabaklı 1972: 7)

SONUÇ

Yunus Emre'ye yazılan şiirler ilk örneklerini 1930'lardan itibaren, *Yunus Emre Divanı*'nın yayımlanmasından sonra vermiştir. Zaman içerisinde şairin ve şiirlerin farklı yorumları ise birbirinden farklı Yunus Emre portrelerinin ortaya çıkmasına sebep olmuş; değişen bu algılara paralel olarak Yunus Emre'ye yazılan şiirler de farklılaşmıştır. Ana hatlarını örneklerle izah etmeye çalıştığımız üzere bu şiirlerin dönemsel olarak farklılaşmasından çok, değişen algıların değişik dönemlerde etkilediği şairlerin Yunus Emre imajlarından söz etmek daha doğru görünmektedir. Beşir Ayvazoğlu'nun da dikkat çektiği üzere Yunus Emre ve şiiri üzerine en radikal yorum Burhan Ümit ve Sabahattin Eyüboğlu'na ve onu hümanizm çerçevesinde değerlendiren yazar ve şairlere aittir. Ancak bu çıkış kendi dönemiyle sınırlı kalmış; makaleye konu ettiğimiz şiirlerde tesirini gösterememiştir. Hemen her kesimden insanın/şairin bir yönüyle sahip çıktığı Yunus Emre şiirlerinde etkisini en geniş şekliyle izleyebildiğimiz imaj İslami-tasavvufi kimliğin ön planda olduğu Türk şairi imajıdır. Bununla birlikte Yunus Emre'nin Türkçe söyleyişi de –özellikle âşık edebiyatında- geniş yankı bulmuştur.

Başta *Türk Yurdu*, *Türk Edebiyatı*, *Türk Dili*, *Hisar*, *Hareket*, *Tohum*, *Mavera*, *Kardelen*, *Bizim Külliye*, *Sur* gibi dergiler olmak üzere Yunus Emre'ye yazılan şiirlerin derlendiği antolojilerden faydalanarak ve bunların tam bir listesini de oluşturmaya çalışarak hazırladığımız bu makale ile 458 şiir tespit edilmiştir. Şair isimlerini esas alarak alfabetik olarak hazırladığımız liste bu zamana kadar Yunus Emre'ye yazılan şiirlerin derlendiği en kapsamlı bibliyografya denemesi olsa da, yine de eksiklerin çıkabileceğini kabul etmek gerekir. Bu şiirlerden önemli bir kısmı âşık

edebiyatına ait iken büyük bir kısmı da edebiyat tarihlerinde isimleri ile karşılaşmadığımız şairlere aittir.

Yunus'a yazılan şiirler yapıları itibari ile Yunus Emre'nin şiir formuna benzer bir biçimde yazılmıştır. Serbest nazım şeklinde yazılan birkaç şiir dışarıda bırakılırsa şiirlerin tamamına yakını hece vezni ile halk şiirinin nazım formları kullanılarak yazılmıştır. Biçimdeki bu tasarrufu dikkate almak gerekir. Bu şairler sadece Yunus Emre şiirlerine benzer şiirler yazmamış; aynı zamanda Yunus Emre'ye has söyleyişi de taklit etmeye çalışmışlardır. Şiirlerin çoğunun dörtlükler biçiminde ve hece vezniyle yazılması; Yunus'un şiirinin karakterini yansıtan ifade kalıplarının aynen ya da onu anımsatacak şekilde kullanılması şairin şiir sesinin taklit edilmeye çalışıldığını da göstermektedir.

Öte yandan şiirde Yunus Emre'yi anma Türk şiirinin büyük bir şairini anmanın ötesinde bir anlama sahiptir. Şeyh Galip, Fuzulî, Bakî gibi pek çok şairin Türk şiirinde büyük iz bırakmasına ve modern dönemde de poetik olarak bu şairlerle irtibat kurulmasına rağmen kendilerine yazılan bu denli büyük bir şiir literatürüne sahip olmayışları meseleye farklı bir açıdan bakmayı zorunlu kılmaktadır. O halde şairleri Yunus Emre'ye şiir yazmaya iten sebep nedir? Yüzyılın başında yükselen milliyetçilik hareketleri ile millî edebiyatın teşekkülü, bu edebiyatın başlangıcında Türkçenin gür ve etkileyici sesi olarak Yunus Emre'nin ortaya çıkışı klasik edebiyatının hâkimiyetini kırmak isteyen o dönem şairleri için Yunus Emre'yi hem taze bir kaynak hem de bir model olarak sunmuş gözükmektedir. Şairin poetik olarak aşılması zor bir şiir dilini Arapça ve Farsça edebiyatın hâkimiyetine rağmen kurmuş olması da devletin ideolojisi tarafından desteklenen resmî edebiyat kanonunda Yunus Emre'nin bir model olarak sunumunu netice vermiş; hemen tüm şairler Yunus Emre hakkında bir şeyler söyleme ihtiyacı hissetmişlerdir. Kanona eklenme tavrı ile ortaya çıkan şiirlerden büyük bir kısmının poetik açıdan yüksek bir değere sahip olmadığını belirtmek gerekir.

Meselenin diğer yönü ise şairlerin yazdıkları şiirlerle poetik kökenlerini ortaya koymaya çalışmalarıdır. Özellikle âşık edebiyatında karşımıza çıkan bu ifade biçimi şairin şiirinin kaynağını gösterdiği kadar kendisini görmek istediği edebî damarı da işaret eden bir karakter taşımaktadır. Diğer bir ifadeyle de, Yunus Emre şiirinin büyüklüğü ve aşılmazlığı bir başka biçimde ispat edilmiş olmaktadır.

EK: YUNUS EMRE ŞİİRLERİ BİBLİYOGRAFYASI⁴

1. A. Gülşehri (1999). “Âşık Yunus”, *İslâmi Edebiyat*, C. 3, S. 29, s. 41
2. A. Lermioğlu (1966). “Yunus Emre İçin”, *Türk Yurdu*, S. 319, s. 163
3. A. Neşet Dinçer (1997). “Bizde Yaşar Yunus Emre’ m”, *Yunus Emre’ ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 91
4. A. Rahmi Balcıoğlu (1972). “Yunus’ ta Olmak”, *Türk Edebiyatı*, S. 5, s. 25
5. Abdullah Satoğlu (1981). “Yunus”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 162
6. Abdülcabbar Yurt (1991). “Gören Yunus’ tur”, *Yunus Emre’ ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 334
7. Abdülkadir Güler (1969). “Yunus Gibi”. *Tohum*, C. 4, S. 41, s. 10
8. Abdülkadir Güler (1981). “Yunus’ um”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 92
9. Abdürrahim Balcıoğlu (1997). “Yunus’ ta Olmak”, *Yunus Emre’ ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 35
10. Ahmet Efe (1979). “Yunus’ la Konuşmak”, *Gerçek*, C. 4, S. 8, s. 3
11. Ahmet Kabaklı (1972). “Yunus’ un Gülleri”, *Türk Edebiyatı*, S. 5, s. 7
12. Ahmet Kaplan (1991). “Yunus Emre”, *Yunus Emre’ ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 175
13. Ahmet Metin Şahin (1981). “Türkçem”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 183
14. Ahmet Tufan Şentürk (1981). “Cümle Kuşlar Yunus Diye Şakıyor”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 185
15. Ahmet Tufan Şentürk (1981). “Yunus’ tur O”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 186
16. Ahmet Urfalı (2012). “Yunus’ un Can Ocağında Söz Çatılır Söz Pişer”, *Dilimiz Yunus Söyler*, Haz. Mustafa Özçelik, Gökçe Ofset, s. 112
17. Aksaraylı Âşık Molla (Mehmet Akça) (1981). “Pirim Yunus Emre”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 27
18. Alırıza Saraçoğlu (1981). “Âşık Yûnus’ um”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 160
19. Ali Murat Aydoğdu (1991). “Çerağ Yunus’ a”, *Yunus Emre’ ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 40
20. Ali Rıza Saraçoğlu (1991). “Bizim Yunus”, *Yunus Emre’ ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 263
21. Ali Rıza Saraçoğlu (1991). “Yunus’ un Cihana Mesajı”, *Yunus Emre’ ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 265
22. Ali Rıza Saraçoğlu (1997). “Âşık Yûnus’ um”, *Yunus Emre’ ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 236
23. A. Kadir Ergin (1981). “Her Şey Yunus İçin”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 86
24. Akdemir Akmut (1987). “Yunus Emre’ de Bütünleşmek”, *Türk Edebiyatı*, S. 168, s. 31
25. Akdemir Akmut (1989). “Yunus’ la Yenilenmek”, *Türk Edebiyatı*, S. 193, s. 51

⁴ Bu bibliyografya hazırlanırken kaynakların açık ve anlaşılır şekilde verilebilmesi için Dergi Editörünün izniyle yazım kurallarından farklı bir yol izlenmiştir. Bibliyografya, başta Yunus Emre’ ye yazılmış şiirlerin derlendiği antolojiler olmak üzere Türk edebiyatında ön plana çıkan dergiler ile Yunus Emre için hazırlanmış özel sayıların taranması ile oluşturulmuştur. Çeşitli internet kaynaklarında bu tarz şiirlere rastlanmışsa da bilgilerin güvenilirliğini teyit etme imkânının olmaması ve kaynak yazarın belirtilmemesi gibi sebeplerden dolayı bu şiirler değerlendirmeye alınmamıştır.

26. Alaaddin Soykan (1989). “Yunus”, *Mavera*, C. 13, S. 153, s. 51
27. Alaattin Nacak (1991). “Yunus’a”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 227
28. Alâattin M. İsmail (1997). “Yunus’tan Olmak”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 154
29. Ali İhsan Aktürk (1991). “Yunus’umun Nefesi”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 14
30. Ali Gürbüz (1991). “Yunus Emremi Gördüm”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 146
31. Ali Şahin Acıyurtlu (1971). “Yunus Emre’ye”, *Tohum*, C. 5, S. 60, s. 17
32. Âlim Kahraman (1997). “Yunus’ca”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 156
33. Altınbek İsmailov (2012). “Yunus Emre”, *Dilimiz Yunus Söyler*, Haz. Mustafa Özçelik, Gökçe Ofset, s. 186
34. Anar Rızayev (2012). “Yunus Emre’ye”, *Dilimiz Yunus Söyler*, Haz. Mustafa Özçelik, Gökçe Ofset, s. 175
35. Ankaralı Âşık Ömer (Behçet Kemal Çağlar) (2016). “Yunus’un Mezarında”, *Yunus, Ne Hoş Demişsin*, Beşir Ayvazoğlu, Kapı Yay., 2. Baskı, s. 93
36. Ankaralı Âşık Ömer (1991). “Yazmışım”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 231
37. Ankaralı Âşık Ömer (1991). “Yunusumdan”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 233
38. Arif Çakmak (1991). “Yunus”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 86
39. Arif Eren (2012). “Yunus Emre”, *Dilimiz Yunus Söyler*, Haz. Mustafa Özçelik, Gökçe Ofset, s. 78
40. Arif Nihat Asya (1966). “Buğday”, *Türk Yurdu*, S. 319, s. 87
41. Arif Nihat Asya (1966). “Bahar”, *Türk Yurdu*, S. 319, s. 144
42. Arif Nihat Asya (1966). “Yunus Emre”, *Türk Yurdu*, S. 319, s. 144
43. Arif Nihat Asya (1972). “Yunus”, *Türk Edebiyatı*, S. 5, s. 11
44. Arif Nihat Asya (1989). “Yunusum”, *Türk Edebiyatı*, S. 193, s. 47
45. Aslan Kaynardağ (1981). “Yunus İle”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 117
46. Âşık Abdül Cabbar Yurt (1981). “Gören Yunus’tur”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 1201
47. Âşık Ahli Ramanî (1981). “Yunus Emre Gibi Olun”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 151 [Şairin ismi Ali Yakıcı’nın hazırlamış olduğu kitapta “Ali Rahmani” şeklinde verilmiştir]
48. Âşık Ahmet Poyrazoğlu (1981). “Yunus Emre”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 148 [Aynı şiir Ali Yakıcı’nın hazırlamış olduğu kitapta “Yunus Sensin” ismiyle kaydedilmiştir]
49. Âşık Ahmet Poyrazoğlu (1981). “Yunus Emre”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 149
50. Âşık Ahmet Poyrazoğlu (1997). “Gördüm Yunus’u”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 223
51. Âşık Ali Çiftçi (1981). “Yünüs’ün Üstüne”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 67-68
52. Âşık Ali Gürbüz (1981). “Yunus Emre’mi Gördüm”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 96-98
53. Âşık Aslı Bacı (Münevver Tolun) (1981). “Aslı Yunus’un İzinde”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 189

54. Âşık Aslı Bacı (Münevver Tolun) (1981). “Yunus Emre Yolundayız Biz”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 190
55. Âşık Ayşe Çağlayan (1997). “Yunus”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 64
56. Âşık Burhanî (1991). “Yunus Emre”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 67
57. Âşık Burhanî (1991). “Yunus Kadar Bilmek”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 69
58. Âşık Cenani (1997). “Yûnus”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 55
59. Âşık Ceylan (1981). “Yine Yunus...”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 54
60. Âşık Deryamî (1991). “Yunus’a”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 100
61. Âşık Eminî (1991). “Yunus Emre’m”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 110
62. Âşık Eminî (1991). “Sevgi Bahçesinin Gülüdür Yunus”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 112
63. Âşık Eminî Düştü (1981). “Gölleri Olsaydım”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 79
64. Âşık Fedâî (1991). “Yunus Emre’nin”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 125
65. Âşık Feryadî (1991). “Yunus”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 110
66. Âşık Feymanî (1991). “Bizim Yunusca”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 127
67. Âşık Feymanî (1991). “Yunus Gibi”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 129
68. Âşık Gazi Aksoy (1981). “Biz Yunus Emre’m”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 30
69. Âşık Gül Ahmet Yiğit (1997). “Yûnus ve Anadolu”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 297
70. Âşık Halil Karabulut (1995). “Yunus’un İlahî Aşkı ve İnsanlara Vermek İstedikleri”, *Türk Edebiyatı*, S. 261, s. 23
71. Âşık Halil Karabulut (1997). “Manevi Sultan”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 163
72. Âşık Hasretî (1991). “Yunus’um”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 154
73. Âşık Haydarî (1991). “Yunus’un Değişikle Merhaba De Dost Gönül”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 158
74. Âşık Hayri Toprak (1997). “Yunus Emre Sevgi Yılı”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 274
75. Âşık Hilmi Şahballı (1997). “Yûnus Sevgisi”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 253
76. Âşık Hüdaî (1997). “Yunus’un Sülalesiyim”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 141
77. Âşık İhsanî (1981). “Yunus”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 102
78. Âşık İlhamî (1981). “Yunus Emre”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 105

79. Âşık İmamî (1997). "Ondan Geliyor", *Yunus Emre'ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 150
80. Âşık İsmail Cengiz (1981). "Yunus Emre", *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 53
81. Âşık Kul Nuri (1997). "Yûnus Gibi", *Yunus Emre'ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 207
82. Âşık Nurşah (1997). "Gönülden Gönüle", *Yunus Emre'ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 208
83. Âşık Mensubî (1997). "Yûnus", *Yunus Emre'ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 193
84. Âşık Mevlüt İhsanî (1991). "Yunus Emre", *Yunus Emre'ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 163
85. Âşık Meydanî (1997). "Düşündüm", *Yunus Emre'ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 198
86. Âşık Musa Merdanoğlu (1997). "Sen Bizim", *Yunus Emre'ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 195
87. Âşık Ömerî (1981). "Yunus Emre", *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 146
88. Âşık Saim Urungu Maraş (1997). "Zamansız Mekân", *Yunus Emre'ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 189
89. Âşık Samimî (1997). "Hep Yunus", *Yunus Emre'ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 234
90. Âşık (Selahattin) Dünder (1981). "Yunus Emre Dile Gelir", *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 78
91. Âşık Rehberî (2012). "Can Yunus", *Dilimiz Yunus Söyler*, Haz. Mustafa Özçelik, Gökçe Ofset, s. 169
92. Âşık Reyhanî (1981). "Nerde Bulurum?", *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 152
93. Âşık Reyhanî (1991). "O Bizdendir", *Yunus Emre'ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 251
94. Âşık Sefâî (1997). "Yûnus'un Yeri", *Yunus Emre'ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 240
95. Âşık Sefil Selimî (1981). "Gez-Alan", *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 163-164
96. Âşık Sefil Selimî (1981). "Yoktur", *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 165
97. Âşık Sefil Selimî (1981). "Denilen Ben", *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 166
98. Âşık Sefil Selimî (1981). "Arı ve Sinek", *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 167
99. Âşık Sefil Selimî (1981). "Etle Tırnak", *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 168
100. Âşık Sefil Selimî (1981). "Cennet-Cehennem", *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 169
101. Âşık Sefil Selimî (1981). "Meslek", *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 170-171
102. Âşık Sefil Selimî (1981). "Nokta", *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 172
103. Âşık Sefil Selimî (1981). "Dilli-Dilsiz", *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 173

104. Âşık Sefil Selimî (1981). “Üstten Üst”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 174
105. Âşık Sefil Selimî (1981). “Hali Yunus’u”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 175 [Bu şiir Ali Yakıcı’nın kitabında Âşık Sefilî ismine kaydedilmiştir]
106. Âşık Sefil Selimî (1981). “Yunus Emre’ye”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 176 [Bu şiir Ali Yakıcı’nın kitabında Âşık Sefilî ismine kaydedilmiştir]
107. [Âşık] Ummani Saraç (1991). “Yunus Emre”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 261
108. [Âşık] Ummani Saraç (1991). “Yunus”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 262
109. Âşık Yanık Umman (1997). “Âşık Yünus Değil Miydi”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 280
110. Âşık Yoksul Derviş (Şemsettin Kubat) (1981). “Yunus Emre’ye”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 128
111. Âşık Yoksul Derviş (2012). “Yunusca”, *Dilimiz Yünus Söyler*, Haz. Mustafa Özçelik, Gökçe Ofset, s. 167
112. Âşık Zeki Erdalî (1997). “Çözdü Yunus”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 108
113. Âşık Zülfikar Divanî (1997). “Uyan Yünus”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 93
114. Atanur Meriç (1997). “Hamdım, Yandım, Piştim”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 197
115. Aydın Oy (1981). “Yunuslayın”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 144
116. Ayhan İter (1997). “Yunus’u Anarken”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 149
117. Ayhan İnal (1981). “Yunus Emre”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 107
118. Ayhan İnal (1981). “Garip Yunus”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 108
119. Ayhan İnal (1981). “Koca Yunus”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 109
120. Ayhan İnal (1991). “Tecelli”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 170
121. Ayhan İnal (1991). “Yunusum”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 168
122. Ayhan İnal (2005). “Yunus Emre’ye”, *Türk Dili*, S. 643, s. 15
123. Aykut İlgöz (1981). “Yunus Emre’ye”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 104
124. Aysen Akdemir (2000). “Biz Yunus Toprağında”, *Bizim Külliye*, S. 6, s. 26
125. Ayşe Morgül (1991). “Dediler”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 223
126. Ayşe Öztürk (2001). “Bu Aşkı Yunus’tan Satın Aldım”, *Altınoluk Yuvamız*, S. 186, s. 21
127. Ayten Lermioğlu (1981). “Aşk Yunus İçin”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 133
128. Azatlı Âşık Erzâde (1997). “Bizim Yünus”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 117
129. Azmi Güleç (1972). “Yunus Emre’ye”, *Türk Edebiyatı*, S. 5, s. 14
130. B. Dedeoğlu (1966). “Yunus’un Rüzgârı”, *Tohum*, C. 3, S. 26, s. 12

131. Bahattin Karakoç (1991). “Yürek Duyunca Yunus’u”, *Dilimiz Yûnus Söyler*, Haz. Mustafa Özçelik, Gökçe Ofset, s. 58
132. Bahri Ulaş (1981). “Yunus Emre”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattinoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 195
133. Bahtiyar Vahapzade (1991). “Yunis İmre”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 328
134. Bahtiyar Vahapzade (2012). “Yunus Emre’ye”, *Dilimiz Yûnus Söyler*, Haz. Mustafa Özçelik, Gökçe Ofset, s. 173
135. Baykur Bilgin (1997). “Ey Dost”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 44
136. Bayram Durbilmez (1997). “Bizim Yunus”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 95
137. Bayram İbrahim (1997). “Yunus Emre’nin Şiir Irmağı”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 142
138. Bedri Noyan (1966). “Elhamdülillah”, *Türk Yurdu*, S. 319, s. 109
139. Bedri Noyan (1966). “Gel, Gör Beni...”, *Türk Yurdu*, S. 319, s. 109
140. Behçet Kemal Çağlar (1981). “Yunus’la Beraber”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattinoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 60
141. Behçet Kemal Çağlar (1991). “Yunus”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 81
142. Behçet Kemal Çağlar (1991). “Yunus Emre Karaman’da”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 82
143. Behçet Kemal Çağlar (1997). “Yazmışım”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 62
144. Bekir Sıtkı Erdoğan (1981). “Yunus Yunus Diye”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattinoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 82
145. Bekir Sıtkı Erdoğan (1981). “Yunus”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattinoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 84
146. Bekir Sıtkı Erdoğan (1981). “Yunuslayın”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattinoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 84-85
147. Bekir Sıtkı Erdoğan (1991). “Yunus Yaşıyor”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 116
148. Bekir Oğuzbaşaran (2012). “Yunus Emre’ye Rubailer”, *Dilimiz Yûnus Söyler*, Haz. Mustafa Özçelik, Gökçe Ofset, s. 93
149. Berdan Karagöz (1997). “Sonbahar”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 165
150. Bestami Yazgan (1997). “Yunusça Sevgi”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 292
151. Bestami Yazgan (2008). “Bizim Yunus”, *Yüzakı*, S. 41, s. 23
152. Bülent Özcan (1997). “Yunus Gibi”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 2016
153. Cahide Gürsoy (1991). “Yunus” *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 151
154. Celalettin Kurt (2012). “Yunus Gibi”, *Dilimiz Yûnus Söyler*, Haz. Mustafa Özçelik, Gökçe Ofset, s. 116
155. Cenani Dökmeci (1991). “Yunuslayın”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 103
156. Cevat Tuna (1991). “Yunus Emre’ye Ağıt”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 308

157. Cevdet Savgar Kıratlı (1981). “Yunus Emre Yolunda”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 120
158. Cevdet Savgar Kıratlı (1981). “Yunus Emre”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 121
159. Coşkun Ertenpınar (1991). “Gönülcülüğü Gönüllerce Dolup Taşan Yunus”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 122
160. Coşkun Ertenpınar (1991). “Yunus Bahçesinde Açan Gül”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 124
161. Darendeli Âşık Fedâî (1981). “Yunus Emre’nin”, *Türk Edebiyatı*, S. 92, s. 15
162. Darendeli Âşık Mahsubî (1981). “Candı Yunus’um”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 134
163. Darendeli Âşık Mahsubî (1981). “Közün Yunus”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 135
164. Davut Güner (2006). “Yunus Emre”, *Ardıç*, S. 4, s. 47
165. Derviş Cemal (1991). “Yunus”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 72
166. Develili Âşık Ali Çatak (1981). “Yunus Gibi”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 65-66
167. Durdu Şahin (1991). “Hak Diyerek”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 289
168. Durmuş Kaya (1989). “Yunus Emre”, *Türk Edebiyatı*, S. 193, s. 12
169. Durmuş Kaya (1991). “Yunus’tan”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 184
170. Emin Şanlı (1975). “Yunus’a”, *Hareket*, C. 5, S. 111, s. 43
171. Emin Ülgener (1991). “Yunus’dan Suret”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 321
172. Emine Ertem (1997). “Yolundan İzinden”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 114
173. Enver Baki (2012). “Yunus Emre’nin Şiirinde Sevgi Yaşar”, *Dilimiz Yunus Söyler*, Haz. Mustafa Özçelik, Gökçe Ofset, s. 178
174. Enver Tunçalp (1981). “Yunus Vardır”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 191
175. Enver Tunçalp (1981). “Türk’ün Malı”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 191
176. Enver Tunçalp (1981). “Yunus Emre İçin”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 192-193
177. Erdal Sarıçam (2012). “Yunus İçin”, *Dilimiz Yunus Söyler*, Haz. Mustafa Özçelik, Gökçe Ofset, s. 133
178. Erdal Sümengen (1984). “Yunus Emre’m”, *İnanç*, S. 6, s. 36
179. Erdal Sümengen (1991). “Beklerim Yunus”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 287
180. Erdoğan Alkan (1981). “Yunus’a”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 31
181. Erhan Tıgılı (1991). “Doğ Yunusum Doğ”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 304
182. Ertuğrul Karakoç (1974). “Yunus”, *Hareket*, C. 5, S. 108, s. 39
183. Esat Anık (2012). “Yunus”, *Dilimiz Yunus Söyler*, Haz. Mustafa Özçelik, Gökçe Ofset, s. 110
184. Fahri Ali (1997). “Yunusça Yaşayıp Var Olmak”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s.13
185. Fahrioğlu Cemâl Oğuz Öcal (1952). “Safâ Geldiniz Yârenler”, *İslâmın Nûru*, S. 19, s. 33

186. Fahrioğlu Cemâl Oğuz Öcal (1952). "Hoşça Kalın Yârenler", *İslâmın Nûru*, S. 19, s. 33
187. Fahrioğlu Cemâl Oğuz Öcal (1952). "Kitâbe", *İslâmın Nûru*, S. 19, s. 33
188. Fahrioğlu Cemâl Oğuz Öcal (1969). "Yunus Gibi", *İslâm Medeniyeti*, C. 2, S. 19, s. 45
189. Faruk Nafiz Çamlıbel (1966). "Yunus'un Aşkı", *Türk Yurdu*, S. 319, s. 115
190. Feyzi Halıcı (1997). "Yûnus Emre'nin Manevî Duyarlılığı ile Dopdolu Olarak Dua", *Yunus Emre'ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 135
191. Feyzi Halıcı (1996). "Dörtlemeler", *Türk Dili*, S. 533, s. 1176
192. Fikret Akın (1991). "Yunus'a Sesleniş", *Yunus Emre'ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 10
193. Fuat Edip Baksı (1973). "Yunus Emre", *Müslüman Sesi*, C. 20, S. 350-351, s. 8
194. Fuat Edip Baksı (1973). "Yunus Emre", *Müslüman Sesi*, C. 22, S. 385, s. 9
195. Göktürk Mehmet Uytun (1991). "Yunus Emre ve Sonrası", *Yunus Emre'ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 317
196. Göktürk Mehmet Uytun (1991). "Derviş Yunus Ermiş Yunus", *Yunus Emre'ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 320
197. Gürünlü Âşık Gülhanî (1981). "Vardır Vallahi", *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 93
198. Gürünlü Âşık Gülhanî (1981). "Yunus'u Aradı", *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 94
199. Gürünlü Âşık Gülhanî (1981). "Kaptanıdır", *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 95
200. Hâlenur Kor (2006). "Yunus'ça", *Yüzakı*, S. 16, s. 64
201. Halil Gökkaya (2012). "Yunus, Aşkın Okyanusu", *Yüzakı*, S. 88, s. 19
202. Halil Karabulut (1981). "İki Kutup", *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 113
203. Halil Karabulut (1981). "Manevi Sultan", *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 114
204. Hasan Karabulut (1991). "Hak Âşığı Yunus", *Yunus Emre'ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 181
205. Halil Karabulut (1981). "Hak Aşığı Yunus", *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 115
206. Halil Soyuer (1981). "Yunus'um", *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 177-178
207. Halil Soyuer (1981). "Yunus", *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 180-181
208. Halil Soyuer (1991). "Yunusca Sevmek", *Yunus Emre'ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 283
209. Halil Soyuer (1991). "Yunus Gibi", *Yunus Emre'ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 285
210. Halil Soyuer (2000). "Yunus Emre'ye Sesleniş", *Türk Edebiyatı*, S. 325, s. 48
211. Halil Ulusoy (1991). "Yunusnâme", *Yunus Emre'ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 316
212. Halit Fahri Ozansoy (1981). "Dervişin Sözü", *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 145
213. Halit Soyuer (1989). "Gizlidir", *Türk Edebiyatı*, S. 193, s. 27
214. Halide Nusret Zorlutuna (1966). "Yunus'un Yollarında", *Türk Yurdu*, S. 319, s. 115
215. Halide Nusret Zorlutuna (1966). "Yunus'a Hasret", *Türk Yurdu*, S. 319, s. 115
216. Halide Nusret Zorlutuna (1966). "Yine O, Daima O!", *Türk Yurdu*, S. 319, s. 115
217. Halide Nusret Zorlutuna (1972). "Bir Görün", *Türk Edebiyatı*, S. 5, s. 7

218. Halide Nusret Zorlutuna (1966). “Yunus’un Türbesinde”, *Türk Yurdu*, S. 319, s. 116
219. Halim Yağcıoğlu (1981). “Yunus’un Külleri”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 198
220. Hamit Oral (1987). “Yunus Emre”, *Türk Edebiyatı*, S. 167, s. 58
221. Hasan Âli Yücel (1981). “Yunus Emre’ye”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 202
222. Hasan Hüsrev Hatemi (1991). “Yunus Gibi”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 156
223. H. [Hasan] Hüsrev Hatemi (2012). “Türk Dilinin En Büyük Şairine Rubailer”, *Dilimiz Yunus Söyler*, Haz. Mustafa Özçelik, Gökçe Ofset, s. 80
224. Hasan Hüsrev Hatemi (1970). “Yunus’a Rubai”, *Hareket*, C. 5, S. 49, s. 12
225. Hasan Kaya Manioğlu (1972). “Yunusum”, *Türk Edebiyatı*, S. 5, s. 28
226. Hasan Rüzgâr (1981). “Yunus”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 153
227. Hasan Mercan (1981). “Yunuslana Yunuslana”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 139
228. Hasan Soysal (1997). “Yunus Söyler”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 246
229. Hasan Yetkin (1997). “Bizim Yunus”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 294
230. Hayrettin Durmuş (2012). “Yunus Emre’m”, *Dilimiz Yunus Söyler*, Haz. Mustafa Özçelik, Gökçe Ofset, s. 128
231. Hayrettin Yazıcı (1991). “Yunus”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 331
232. Hayriye Taş (1991). “Yunus Aşığyım”, *Altınoluk Yuvamız*, S. 67, s. 30
233. Hülya Aydoğmuş (1981). “Yunus Gibi”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 40
234. Hünkar Dağlı (2011). “Yunus’a Tahmisler -1-”, *Kardelen*, S. 69, s. 39
235. Hünkar Dağlı (2012). “Yunus’a Tahmisler -8-”, *Kardelen*, S. 71, s. 37
236. Hüseyin Özcan (1991). “Yunus”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 238
237. İ. Mustafa Bayır (1991). “Kapına Geldim”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 53
238. İ. Muzaffër Çağlayan (1997). “Yünus”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 65
239. İbrahim Minnetoğlu (1974). “Yunus Emre’m”, *Türk Edebiyatı*, S. 31, s. 20-21
240. İbrahim Sağır (2012). “Yunus Gibi”, *Dilimiz Yunus Söyler*, Haz. Mustafa Özçelik, Gökçe Ofset, s. 74
241. İdris Ahmet Pura (1966). “Yunus Önüme Çıktı”, *Türk Yurdu*, S. 319, s. 83
242. İlhan Geçer (1987). “Yunus Emre”, *Türk Edebiyatı*, S. 168, s. 21
243. İsa Oğuz (1997). “Bizim Yunus’a”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 209
244. İsmail Adil Şahin (2012). “Yunus Emre”, *Dilimiz Yunus Söyler*, Haz. Mustafa Özçelik, Gökçe Ofset, s. 96
245. İsmail Ali Sarar (1981). “Yunus Emre”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 161
246. İsmail Ali Sarar (1991). “Yunus’un Katında”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 270
247. İsmail Karakurt (2012). “Mirim’in Hırkası Gülден”, *Dilimiz Yunus Söyler*, Haz. Mustafa Özçelik, Gökçe Ofset, s. 124

248. İsmail M. Alaattin (2012). “Yunus’tan Olmak”, *Dilimiz Yunus Söyler*, Haz. Mustafa Özçelik, Gökçe Ofset, s. 185
249. İsmail Özmel (1991). “Aşka Uzansın Elim”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 241
250. İsmail Özmel (1997). “Hece Taşları”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 219
251. İsmail Pervanî Çelik (1997). “Yunus’um”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 75
252. Kamil Bozdağ (1991). “Sana Geldim Yunus Emre’m”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 60
253. Karşlı Âşık Bürhanî (Dursun Durdağı) (1981). “Yunus Emre”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattinoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 73-74
254. Karşlı Âşık Bürhanî (Dursun Durdağı) (1981). “Yunus Emre”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattinoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 75
255. Karşlı Âşık Bürhanî (Dursun Durdağı) (1981). “Yunus Kadar Bilmek”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattinoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 76-77
256. Karşlı Âşık Rüstem Alyansoğlu (1981). “Yunus Emre”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattinoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 32
257. Karşlı Âşık Şeref Taşlıova (1981). “Yunus Emre”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattinoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 187-188
258. [Karşlı] Âşık Şeref Taşlıova (1997). “Yunus’u Gördüm”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 263
259. [Karşlı] Âşık Şeref Taşlıova (2009). “Uyan Yunus Emre’m Uyan”, *Türk Dili*, S. 691, s. 49
260. Kemal Çoruh (1991). “Dostluk Üstüne”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 97
261. Kemalî (1981). “Yûnus”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattinoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 118-119
262. Kenan Aydın (2016). “Dünyanın En Güzel Şiiri Yunus Emre’den Gelip”, *Kardelen*, S. 88, s. 30
263. Kenan Erdoğan (2012). “Yunus’um”, *Dilimiz Yunus Söyler*, Haz. Mustafa Özçelik, Gökçe Ofset, s. 123
264. Kerim Aydın Erdem (2000). “Yunus Emre”, *Türk Dili*, S. 584, s. 131
265. Keskinli Âşık Haydarî (1981). Yunus’un Deyişleriyle Merhaba De Dost Gönül”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattinoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 100-101
266. Kuddusî (1981). “Yunus’un Şeyhin Tekkesine Odun Taşması”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattinoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 129
267. Kul Gazi (1991). “Yunus’um”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 133
268. Kul Mustafa (1997). “Yunus’u Düşündüm”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 205
269. Küçük Ozan Kürşad (1977). “Selâm Olsun Sana Yunus”, *Tohum*, C. 9, S. 103, s. 38
270. Lütfü Kılıç (2012). “Yunus Emre Gibi”, *Dilimiz Yunus Söyler*, Haz. Mustafa Özçelik, Gökçe Ofset, s. 108
271. M. Asım Görbil (1997). “Yunus’um”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 126
272. M. Aziz Bolel (1981). “Yunus Emre’ye”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattinoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 47
273. M. Aziz Bolel (1981). “Dörtlükler”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattinoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 48
274. M. Aziz Bolel (1981). “Yunusça...”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattinoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 49

275. M. Aziz Bolel (1981). “Yunus Yolu...”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 50
276. M. Cemil Uğurlu (1991). “Yunus Emre”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 314
277. M. Güner Demiray (1997). “Yunus”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 85
278. M. Halistin Kukul (1990). “Yunus Emre”, *Türk Edebiyatı*, S. 204, s. 22
279. M. Halistin Kukul (1991). “Hacı Bektaş-ı Veli, Yunus ve Taptuk Emre”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 199
280. M. Halistin Kukul (1991). “Gönül”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 204
281. M. Halistin Kukul (2012). “Yunus”, *Dilimiz Yunus Söyler*, Haz. Mustafa Özçelik, Gökçe Ofset, s. 85
282. M. İsmail Alaattin (1991). “Yunus’tan olmak”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 23
283. M. Nedim Kuru (1981). “Yunus Gibi”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 125
284. Mahir Sürmelibey (1997). “Yunus”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 252
285. Mahmut Bahar (1991). “Yunuscasına”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 46
286. Maksut Feryadî (1997). “Sevgi Yılı”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 119
287. Mehmet Ali Gül (1981). “Yunus’a”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 90
288. Mehmet Aydın (1981). “Bilge Yunus’un İzinde”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 38-39
289. Mehmet Bakır (1966). “Yunus Gibi Yanarım”, *Türk Yurdu*, S. 319, s. 67
290. Mehmet Baş (2012). “Yunus Emre”, *Dilimiz Yunus Söyler*, Haz. Mustafa Özçelik, Gökçe Ofset, s. 134
291. Mehmet Çağılıcı (1991). “Garip”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 80
292. Mehmet Salihoglu (1981). “Yunus Çağırısı”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 155
293. Mehmet Salihoglu (1981). “Yunus Emre Koçaklaması”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 156-157
294. Mehmet Sümbül (1997). “Selâm Olsun”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 250
295. Mehmet Cemil Uğurlu (1985). “Yunus Emre”, *Türk Dili*, S. 402, s. 554
296. Mehmet Cemil Uğurlu (1991). “Yunus Emre”, *Türk Dili*, S. 480, s. 471
297. Mehmet Şeref Hoşaf (1991). “Yunus Emre”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 160
298. Mehmet Turan Yarar (1981). “Yunus Emre Yolunda”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 199
299. Mehmet Yardımcı (1997). “Sevda Çiçeği”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 288
300. Mehmet Yardımcı (2012). “Yunus’um”, *Dilimiz Yunus Söyler*, Haz. Mustafa Özçelik, Gökçe Ofset, s. 91
301. Mehmet Zeki Akdağ (2012). “Yunus”, *Dilimiz Yunus Söyler*, Haz. Mustafa Özçelik, Gökçe Ofset, s. 56

302. Memduha Zeynep Arıcan (1991). “Yunus’um”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 27
303. Memmed Aslan (1987). “Yaşayan Yunus İmre”, *Türk Edebiyatı*, S. 162, s. 51
304. Memmed Aslan (2012). “Selâm Goca Yunus”, *Dilimiz Yunus Söyler*, Haz. Mustafa Özçelik, Gökçe Ofset, s. 176
305. Meriç Özdemirel (1991). “Yunus Olmak”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 240
306. Mesud Akça (1988). “Emre Demek Âşık Demek/ Yunus Demek Âşık Demek”, *Türk Dili*, S. 436, s. 205
307. Metin Önal Mengüşoğlu (1966). “Yunus Durur Şeyhim Benim”, *Türk Yurdu*, S. 319, s. 61
308. Metin Yüksel Karakaş (1991). “Yunus Diyorlar”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 183
309. Mevlüt Karaaslan (1981). “Yunus’a Gelmek”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattinoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 112
310. Mızarlı Âşık Mehmet Yılmaz (1997). “Yunus’u Bilmek”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 296
311. Mirza Belend (1991). “Derviş Yunus”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 55
312. Molla Murad (1981). “Hazreti Sultanü’l-Âşıkîn”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattinoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 142
313. Mualla Anıl (1981). “Işık Verdi”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattinoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 33
314. Muharrem Barut (1981). “Yunus Emre’ye Sesleniş”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattinoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 43
315. Muharrem Kubat (1981). “Yunus”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattinoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 126-127
316. Muharrem Kubat (2006). “Yunus’a Çağrı”, *Ardıç*, S. 4, s. 20
317. Muhsin Durucan (1997). “Kalplerde Yatan Yunus”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 99
318. Muhsin İlyas Subaşı (1966). “Kit’alarla Yunus Emre”, *Türk Yurdu*, S. 319, s. 42
319. Muhsin İlyas Subaşı (2012). “Sevdayı Donatır”, *Dilimiz Yunus Söyler*, Haz. Mustafa Özçelik, Gökçe Ofset, s. 83
320. Mukaddes Çıtlak (1997). “Yollar Nerede”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 78
321. Murat Çobanoğlu (1991). “Dilde Yunus Emre Vardır”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 96
322. Murat Çobanoğlu (1997). “Yunus Emre Sevgi Yılı”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 81
323. Murat Soyak (2006). “Yunus Emre”, *Ardıç*, S. 4, s. 50
324. Musa Tektaş (2012). “Yunus Emre”, *Dilimiz Yunus Söyler*, Haz. Mustafa Özçelik, Gökçe Ofset, s. 129
325. Mustafa Aykutluğ (1991). “Yunus’u Tahmis”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 43
326. Mustafa Ceylan (1981). “Haberin Var Mı?”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattinoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 57-58
327. Mustafa Ceylan (1991). “Yunus Emre”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 77
328. Mustafa Necati Bursalı (1980). “Yunus Gibi”, *Sur*, S. 51, s. 16
329. Mustafa Necati Bursalı (2008). “Yunus Aşkı”, *Yüzakı*, S. 42, s. 41

330. Mustafa Necati Karaer (1991). “Yunus Toprağı”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 182
331. Mustafa Ruhani (1991). “Sevgidir”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 253 [Vedat Genç’in hazırlamış olduğu antolojide şair “Âşık” olarak kaydedilmiştir.]
332. Mustafa Ruhi Şirin (1979). “Yunus Gibi”, *Yeniden Milli Mücadele*, C. 10, S. 483, s. 13
333. Mustafa Tahsinoğlu (1991). “Yunusların Dünyası”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 294
334. Mustafa Tan (1997). “Yunus Gibi”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 261
335. Mustafa Tatçı (1991). “Yunus”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 298
336. Mustafa Yıldırım (1966). “Davet”, *Türk Yurdu*, S. 319, s. 69
337. Muzaffer Tayyip (1991). “Yunus Emre”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 300
338. Müberra İmral Önal (1966). “Yunus Emre’ye”, *Türk Yurdu*, S. 319, s. 97
339. Müçteba Uğur (1972). “Yunus Gibi”, *İslâm Medeniyeti*, C. 3, S. 26, s. 17
340. Münevver Tolun (1991). “Aslı Yunus’un İzinde”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 305
341. Münevver Tolun (1991). “Yunus Emre Yolundayız Biz”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 307
342. Mürsel Sinan (1997). “Yûnus Emrem”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 245
343. Müşür Kaya Canpolat (1991). “Sevgi Yılı”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 71
344. N. Abbas Sayar (1952). “Yunus Gibi”, *İslâm Dünyası*, C. 1, S. 16, s. 7
345. Naci Gümüş (2006). “Yunus İkliminde Sevgi Solumak”, *Ardıç*, S. 4, s. 29
346. Nalân Saraçoğlu (1991). “Derviş Baba Yunus Baba”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 267
347. Naz Ferniba (2006). “Yunus’ça”, *Ardıç*, S. 4, s. 26
348. Necdet Uçak (2016). “Yunus Gibi”, *Kardelen*, S. 89, s. 36
349. Necip Fazıl Kısakürek (1972). “Yunus Emre’ye”, *Türk Edebiyatı*, S. 5, s. 6
350. Necip Fazıl Kısakürek (1981). “Bizim Yunus”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattinoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 122
351. Nedim Kuru (1991). “Yunus Gibi”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 194
352. Nedim Uçar (1991). “Kalplerdeki Yunus”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 313
353. Nedim Uçar (1997). “Yunus Var”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 277
354. Nevin konuk (2005). “Karaman’da Yunus’ça”, *Yüzakı*, S. 9, s. 60
355. Nevzat Tezelli (1991). “Sıla Sıtması”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 303
356. Nihat Kocabaş (1991). “Sesleniş”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 193
357. Niyazi Sabri (1981). [başlıksız], *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattinoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 154
358. Niyazi Yıldırım Gençosmanoğlu (1972). “Yunmuş Yunus”, *Türk Edebiyatı*, S. 5, s. 44
359. Niyazi Yıldırım Gençosmanoğlu (1991). “Tabduk Dilince Yunus”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 135

360. Niyazi Yıldırım Gençosmanoğlu (1997). “Yunus Emre”, *Yunus Emre'ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 124
361. Nurettin Duman (2012). “Derviş Yunus Meseli”, *Bizim Külliye*, S. 52, s. 6
362. Nuri Baş (1991). “Yunus Emre –K.S.”, *Altınoluk*, S. 61, s. 15
363. Nuri Mehmet (1991). “Yunus ve Dönüşüm”, *Yunus Emre'ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 216
364. Nuri Kahraman (1989). “Yunus Gibi”, *Türk Edebiyatı*, S. 193, s. 30
365. Nuriye Çağlayan (1966). “Yunuslayın”, *Türk Yurdu*, S. 319, s. 179
366. Nurullah Genç (1988). “Yunus Gülleri”, *Sur*, S. 149, s. 22
367. Nüzhet Erman (1972). “Ölmezlik Otu”, *Türk Edebiyatı*, S. 5, s. 28
368. Nüzhet Erman (1989). “Her Gün Yeni Doğarız (Yunus Emre)”, *Türk Dili*, S. 451, s. 47
369. Nüzhet Erman (1991). “Yunus Emre”, *Yunus Emre'ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 119
370. O. Nihat Kocabaş (1966). “Sesleniş”, *Türk Yurdu*, S. 319, s. 42
371. Orhan Seyfi Şirin (2001). “Yunus Emre'ye”, *Türk Dili*, S. 597, s. 265-266
372. Osman Attila (1971). “Yunus Emre”, *Hisar*, S. 93, s. 5
373. Osman Çizmeciler (1981). “Yunis Emre'ye Sesleniş”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 69
374. Osman Kemalî (2012). “Hazreti Yunus”, *Dilimiz Yunus Söyler*, Haz. Mustafa Özçelik, Gökçe Ofset, s. 19
375. Osman Tuğlu (2010). “İçimdeki Yunus Emre”, *Değirmen*, S. 22, s. 140
376. Ozan Ali Terimoğlu (1991). “Sır Oldu Yunus”, *Yunus Emre'ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 301
377. Ozan Rehberî (1991). “Can Yunus”, *Yunus Emre'ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 248
378. Ömer Kayaoğlu (1984). “Yunus Emre'ye Dilekçe”, *İnanç*, S. 3, s. 17
379. Ömer Kayaoğlu (1997). “Yunus'tan Gelen”, *Yunus Emre'ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 169
380. Ömer Kazazoğlu (2012). “Güneşli Bir Zamanda Yunus”, *Bizim Külliye*, S. 52, s. 7
381. Özbek İncebayraktar (2010). “Bizden Selam Olsun Yunus Emre'ye”, *Türk Dili*, S. 704, s. 146-147
382. Özkan Yalçın (1992). “Yunus Çağrısı”, *İslâmi Edebiyat*, C. 3, S. 15, s. 34
383. Posoflu Âşık Ummanî Saraç (1981). “Yunus Emre”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 158
384. Posoflu Âşık Ummanî Saraç (1981). “Yunus”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 159
385. Ramazan Çetin (1997). “Yunus'um”, *Yunus Emre'ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 76
386. Refet Körüklü (1966). “Yan Dedi Bana”, *Türk Yurdu*, S. 319, s. 23
387. Refik Zeka Handan (1991). “Yunus Diye Diye”, *Yunus Emre'ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 153
388. Reşit Salim (1991). “Yunus Emre İçin”, *Yunus Emre'ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 260
389. Rıfaz Araz (2012). “Kalbe Sevgi Eken Yunus”, *Dilimiz Yunus Söyler*, Haz. Mustafa Özçelik, Gökçe Ofset, s. 98
390. Rıfki Kaymaz (1976). “Yunus'a”, *Sur*, S. 7, s. 29
391. Rıfki Kaymaz (2012). “Bir Sevgi Kelebeği”, *Dilimiz Yunus Söyler*, Haz. Mustafa Özçelik, Gökçe Ofset, s. 100
392. Rıza Akdemir (2012). “Yunus Emre”, *Dilimiz Yunus Söyler*, Haz. Mustafa Özçelik, Gökçe Ofset, s. 60

393. Rıza Tevfik Bölükbaşı (1949). “Yunus Emre’ye Armağan”, *Serab-ı Ömrüm*, s. 292-293; (1972). *Türk Edebiyatı*, S. 5, s. 7
394. Rıza Tevfik Bölükbaşı (1981). “Yunus’un Mezarında”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 51
395. Rıza Ümit (1966). “Pîrim Yunus’a Sesleniş”, *Türk Yurdu*, S. 319, s. 25
396. Rıza Ümit (1991). “Gör Neyledi”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 323
397. Sabih Şendil (1991). “Yunus”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 291
398. Sadettin Kaplan (1971). “Yunus’a Özlem”, *Hareket*, C. 5, S. 70, s. 23
399. Sadettin Kaplan (2006). “Yunus’a Gideyim”, *Yüzakı*, S. 34, s. 64
400. Sadettin Kaplan (2009). “Nerde Yunus?”, *Yüzakı*, S. 57, s. 17
401. Salih Özdemir (1991). “Bu Gece”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 239
402. Sami Ateş (1981). “Yunus Dili”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 37
403. Samsunlu Âşık Kemali Bülbül (1981). “Yaşayan Yunus”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 52
404. Sarıkamışlı Âşık Mevlüt İhsanî (1981). “Yunus Emre Destanı”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 103
405. [Sarıkamışlı] Âşık Mevlüt İhsanî (1997). “Yolu Yunus”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 144
406. Selahattin DüNDAR (1991). “Selam Olsun”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 104
407. Selahattin DüNDAR (1991). “Yunus Emre’de”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 106
408. Selâhattin Kutlu (1966). “Yunus’u Anıyoruz”, *Türk Yurdu*, S. 319, s. 83
409. Selahattin Turfan (1981). “Yunus’un Sırrı”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 194
410. Selami şimşek (2012). “Yunus Kalpli Adam”, *Dilimiz Yunus Söyler*, Haz. Mustafa Özçelik, Gökçe Ofset, s. 131
411. Semih Sergen (1991). “Yunusca”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 279
412. Semih Sergen (1991). “Yunus Sevgi Demektir”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 281
413. Sergül Vural (2012). “Yunusça”, *Dilimiz Yunus Söyler*, Haz. Mustafa Özçelik, Gökçe Ofset, s. 127
414. Servet Gürçan Han (1991). “Yunuslu Düşünceler”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 149
415. Servet Yüksel (2005). “Can Yunus”, *Altınoluk*, S. 232, s. 20
416. Servet Yüksel (2009). “Bizim Yunus”, *Yüzakı*, S. 53, s. 71
417. Sevim Narinç (1991). “Orman”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 228
418. Seyfettin Başçılar (1973). “Yunus Emre İçin”, *Türk Dili*, S. 264, s. 370
419. Seyfi Şirin (1990). “Yunus Emre’ye”, *Türk Edebiyatı*, S. 197, s. 46
420. Siddık Elbistan (1966). “Gönülden Yunusa”, *Türk Yurdu*, S. 319, s. 113
421. Sıdika Yüksek (1991). “Türk Şiirinin Sultanı Yunus Emre’ye Sesleniş”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 336
422. Sırrı Kudret Balpişiren (1981). [başlıksız], *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 42

423. Süheyl ünlü (1997). “Yunus’tan Bugüne”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 285
424. Süleyman Asaf Önen (1991). “Yunus Emre’ye”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 237
425. Süleyman Çelik (2012). “Hazreti Yunus”, *Dilimiz Yunus Söyler*, Haz. Mustafa Özçelik, Gökçe Ofset, s. 122
426. Şaban Abak (2012). “Buruk Hikâye”, *Dilimiz Yunus Söyler*, Haz. Mustafa Özçelik, Gökçe Ofset, s. 120
427. Şaban Akbaba (1991). “Yunusça”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 1
428. Şahinkaya Dil (1966). “Yunus Emre’ye Yakarış”, *Türk Yurdu*, S. 319, s. 176
429. Şemsi Belli (1981). “İkinci Ben”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 45-46
430. Şemsi Belli (1991). “Sevmek Ne Büyük İbadet”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 56
431. Şeref Akbaba (1981). “Yunus”, *Sur*, S. 67, s. 44
432. Şevket Turgut Çulphan (2012). “Hazret-i Yûnis Emre’yi Tasavvur”, *Dilimiz Yunus Söyler*, Haz. Mustafa Özçelik, Gökçe Ofset, s. 33
433. Şükriye Turan (1997). “Anahtar Yunus’ta Gizli”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 270
434. Tahir Kutsi Makal (1981). “Eksik Tamamlandı”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 136
435. Tahsin Akın Bornova (1997). “Düşümde Yunus”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 48
436. Talât Sait Halman (1981). “Yunus Rübailer”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 93
437. Tarık Kutlu (1966). “Dertli Dolap Yunus... Yunus...”, *Türk Yurdu*, S. 319, s. 23
438. Tayyip Atmaca (1997). “Yunus Emre”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 22
439. Turan Kurdoğlu (1966). “Kıydan Ummana”, *Türk Yurdu*, S. 319, s. 166
440. Turhan Şahin (1981). “Yunus Emre’miz”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 184
441. Turgut Çakır (1981). “Bizim Yunus Geldi”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 62-63
442. Türkmen Kızı (Sıdika Yüksel) (1981). “Türk Şiirinin Sultanı Yunus Emre’ye Sesleniş”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 203
443. Ülker Aygün (1997). “Yunus Sevgisi”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 30
444. Ülkü Tamer (1997). “Selâm Olsun”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 260
445. Vedat Genç (1997). “Bayrak Yunus”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 122
446. Vehbi Cem Aşkun (1991). “Sevelim Sevilelim”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 33
447. Verdi Kankılıç (1997). “Yunus Emre Yolunda”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 158
448. Vildan Murat (1991). “Yurt Sevgisiyle Söylenmiş Destandan”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 226
449. Yahya Akengin (1981). Gel Gör Bizi Yunus Emre”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 29

450. Yahya Akengin (1991). “Erenler Tutmuş Elimizden”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 9
451. Yaşar Faruk İnal (1981). “Yunus Emre Çağrısına Koşmamak Olmaz”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 106
452. Yusuf Baba (1991). “Yunus Emre”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 45
453. Yusuf Polatoğlu (1997). “Yunus Emre’ın Böyle Dedi”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Vedat Genç, Milli Eğitim Bakanlığı Yay., s. 221
454. Yücel İpek (2012). “Sevgi Pınarı”, *Dilimiz Yunus Söyler*, Haz. Mustafa Özçelik, Gökçe Ofset, s. 76
455. Zeki Çalar (1991). “Yunus Gibi”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, Haz. Ali Yakıcı, Kültür Bakanlığı Yay., s. 87
456. Zeki Ömer Defne (1981). “Selam Olsun”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, Haz. İrfan Ünver Nusrattınoğlu, Uğur Matbaa ve Ofset, s. 70
457. Zeynel Beksaç (2012). “Dilim Yunus Usum Yunus Der”, *Dilimiz Yunus Söyler*, Haz. Mustafa Özçelik, Gökçe Ofset, s. 183
458. Ziyaeddin Fahri Fındıkoğlu (1966). “Yunus’u Ziyaret”, *Türk Yurdu*, S. 319, s. 55

Kaynakça

- Akça, M. (1988). "Emre Demek Âşık Demek Yunus Demek Aşk Demek", *Türk Dili*, S. 436, s. 205
- Aksaraylı Âşık Molla (1981). "Pirim Yunus Emre", *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, (İ. Ünver Nusrattınoğlu Haz.), Eskişehir: Uğur Matbaa ve Ofset.
- Alyansoğlu, Karslı Â. R. (1981). "Yunus Emre", *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, (İ. Ünver Nusrattınoğlu, Haz.), Eskişehir: Uğur Matbaa ve Ofset.
- Andı, M. F. (2012). "Modern Türk Şiirinin Yunus Emreleri", *Türk Edebiyatı*, S. 460, s. 54-57
- Aslan, M. (1987). "Yaşayan Yunus İmre", *Türk Edebiyatı*, S. 162, s. 51
- Asya, A. N. (1972). "Yunus", *Türk Edebiyatı (Yunus Emre Özel Sayısı)*, S. 5, s. 5
- Âşık Eminî (2012). "Sevgi Bahçesinin Gülüdür Yunus", *Dilimiz Yunus Söyler*, (M. Özçelik, Haz.), Ankara: Gökçe Ofset.
- Âşık Gülhanî (1991). "Vardır Vallahi", *Yunus Emre'ye Şiirler*, (A. Yakıcı, Haz.), Ankara: Kültür Bakanlığı Yayınları.
- Âşık İsmail Azerî (1997). "Yana", *Yunus Emre'ye Şiirler*, (V. Genç, Haz.), İstanbul: Milli Eğitim Bakanlığı Yayınları.
- Âşık Rehberî (2012). "Can Yunus", *Dilimiz Yunus Söyler*, (M. Özçelik, Haz.), Ankara: Gökçe Ofset.
- Âşık Sefil Selimî (1981). "Dilli-Dilsiz", *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, (İ. Ünver Nusrattınoğlu, Haz.), Uğur Matbaa ve Ofset.
- Ayvazoğlu, B. (2016). *Yunus Ne Hoş Demişsin-Cumhuriyet Sonrası Yunus Emre Yorumları*, İstanbul: Kapı Yayınları, 2. Basım.
- Çamlıbel, F. N. (1966). "Yunus'un Aşkı", *Türk Yurdu Yunus Emre Özel Sayısı*, C. 5, S. 319
- Darendeli Fedâî (1981). "Yunus Emre'nin", *Türk Edebiyatı*, S. 92, s. 15
- Çatak, Develili Â. A. (1981). "Yunus Gibi", *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, (İ. Ünver Nusrattınoğlu, Haz.), Uğur Matbaa ve Ofset.
- Eyüboğlu, S. (1966). *Yunus Emre'ye Selam*, İstanbul: Çan Yayınları.
- Fındıkoğlu, Z. F. (1966). "Yunus'u Ziyaret", *Türk Yurdu*, S. 319, s. 55
- Gençosmanoğlu, N. Y. (1972). "Yunmuş Yunus", *Türk Edebiyatı (Yunus Emre Özel Sayısı)*, S. 5, s. 44
- Gürünlü Âşık Gülhanî (1981). "Vardır Vallahi", *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, (İ. Ünver Nusrattınoğlu, Haz.), Eskişehir: Uğur Matbaa ve Ofset.
- Halman, T. S. (1971). "Yunus Emre'nin Hümanizması", *Hisar*, Eylül, S. 3, s. 3-5
- Halman, T. S. (2012). "Yunus Rubailerî", *Dilimiz Yunus Söyler*, (M. Özçelik, Haz.), Ankara: Gökçe Ofset.
- İnal, A. (1981). "Koca Yunus", *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, (İ. Ünver Nusrattınoğlu, Haz.), Eskişehir: Uğur Matbaa ve Ofset.
- Kabaklı, A. (1972). "Yunus'un Gülleri", *Türk Edebiyatı*, S. 5, s. 7
- Kaplan, M. (1954). "Halk Kültürü ve Yüksek Kültür", *Türk Yurdu*, S. 238, Kasım, s. 347-349
- Karakoç, S. (2013). *Yunus Emre*, İstanbul: Diriliş Yayınları, 18. Baskı.
- Karslı Âşık Bürhanî (Dursun Durdağı) (1981). "Yunus Emre", *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, (İ. Ünver Nusrattınoğlu, Haz.), Eskişehir: Uğur Matbaa ve Ofset.
- Kısakürek, N. F. (1972). "Yunus Emre'ye", *Türk Edebiyatı (Yunus Emre Özel Sayısı)*, S. 5
- Kısakürek, N. F. (1981). "Bizim Yunus", *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, (İ. Ünver Nusrattınoğlu, Haz.), Eskişehir: Uğur Matbaa ve Ofset.
- Köprülü, M. F. (2017). *Türk Edebiyatında İlk Mutasavvıflar*, İstanbul: Alfa Basım Yayın, 3. Baskı.
- Mengüşoğlu, M. Ö. (1966). "Yunus Durur Şeyhim Benim", *Türk Yurdu Yunus Emre Özel Sayısı*, C. 5, S. 319

- Ozansoy, H. F. (1981). “Dervişin Sözü”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, (İ. Ünver Nusrattinoğlu, Haz.), Eskişehir: Uğur Matbaa ve Ofset.
- Önal, M. İ. (1966). “Yunus Emre’ye”, *Türk Yurdu Yunus Emre Özel Sayısı*, C. 5, S. 319, s. 97
- Rıza Tevfik (1329). “Yunus Emre Hakkında Biraz Daha Tafsilat”, *Büyük Duygu*, S. 10-13,
- Rıza Tevfik (1330). “Yunus Emre’yi Ziyaret”, *Peyâm*, S. 43, s. 1-2
- Sarıkamışlı Âşık Mevlüt İhsanî (1981). “Yunus Emre Destanı”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, (İ. Ünver Nusrattinoğlu, Haz.), Eskişehir: Uğur Matbaa ve Ofset
- Şahin, İ. (2012). “Yunus Türkçesinin Şiir Kabiliyeti”, *Türk Yurdu*, S. 297, s. 65-67
- Şirin, S. (1990). “Yunus Emre’ye”, *Türk Edebiyatı*, S. 197, s. 46
- Tanpınar, A. H. (2016). *Edebiyat Üzerine Makaleler*, İstanbul: Dergâh Yayınları, 11. Baskı
- Tansel, F. A. (1966). “Millî Edebiyat Devri’nde Yunus Emre Hakkında Yazılan Şiirler”, *Türk Yurdu Yunus Emre Özel Sayısı*, C. 5, S. 319, s. 114-115
- Taşlıova, (Karslı) Â. Ş. (1981). “Yunus Emre”, *Yunus Emre Şiirleri Antolojisi*, (İ. Ünver Nusrattinoğlu, Haz.), Eskişehir: Uğur Matbaa ve Ofset
- Taşlıova, (Karslı) Â. Ş. (2012). “Yunus’u Gördüm”, *Dilimiz Yunus Söyler*, (M. Özçelik, Haz.), Ankara: Gökçe Ofset.
- Tatçı, M. (2008). *Yunus Emre Dîvânı I –İnceleme-*, İstanbul: H Yayınları.
- Timurtaş, F. K. (1972). “Yunus Emre Üzerine Notlar”, *Türk Edebiyatı (Yunus Emre Özel Sayısı)*, S. 5, s. 6-8
- Toprak, B. (2006). *Yunus Emre Divanı*, Eskişehir: Promat Basım Yayın. 3. Baskı.
- Uçman, A. (2019). “Rızâ Tevfik’in Kalemîyle Yunus Emre”, *Kubbealtı Akademi Mecmuası*, S. 190, s. 24-32
- Vahapzade, B. (1991). “Yunus Emre”, *Yunus Emre’ye Şiirler*, (A. Yakıcı, Haz.), Ankara: Kültür Bakanlığı Yayınları.

Çatışma beyanı: Makalenin yazarı, bu çalışma ile ilgili taraf olabilecek herhangi bir kişi ya da finansal ilişkisi bulunmadığını dolayısıyla herhangi bir çıkar çatışmasının olmadığını beyan eder.

Destek ve teşekkür: Çalışmada herhangi bir kurum ya da kuruluştan destek alınmamıştır.